Parlament České republiky POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021

VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 115. schůze Poslanecké sněmovny

- 1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1230/ třetí čtení
- 2. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Radka Vondráčka, Petra Gazdíka, Marka Nováka, Aleny Gajdůškové, Stanislava Blahy, Jana Jakoba, Kateřiny Valachové, Marie Pěnčíkové, Jany Černochové, Pavla Žáčka, Bohuslava Svobody, Vojtěcha Munzara, Jana Bauera, Petra Bendla, Františka Elfmarka, Jana Chvojky, Margity Balaštíkové, Pavla Pustějovského a Miloslava Janulíka na vydání zákona o jednorázovém odškodnění subjektů dotčených mimořádnou událostí v areálu muničních skladů Vlachovice-Vrbětice a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 1250/ prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 3. Návrh poslanců Jany Pastuchové, Lucie Šafránkové, Kateřiny Valachové, Hany Aulické Jírovcové, Víta Kaňkovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1237/ prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 4. Vládní návrh zákona o lobbování /sněmovní tisk 565/ třetí čtení
- 5. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o lobbování /sněmovní tisk 566/ třetí čtení

Parlament České republiky POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021

VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA o 115. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu konané dne 30. července 2021

Obsah: Strana: 30. července 2021

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 1762).

Schválen pořad schůze.

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1230/ – třetí čtení

Reč ministryně práce a sociálních věcí CR Jany Maláčové	7
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	8
Řeč poslance Jana Jakoba	9
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	10
Řeč poslance Lea Luzara	11
Řeč poslance Mariana Jurečky	12
Řeč poslance Stanislava Grospiče	12
Řeč poslankyně Jany Černochové	12
Řeč poslance Lea Luzara	13
Řeč poslance Milana Brázdila	13
Řeč poslankyně Jany Černochové	13
Řeč poslance Mariana Jurečky	13
Řeč poslance Lea Luzara	14
Řeč poslance Mariana Jurečky	14
Řeč poslance Stanislava Grospiče	15
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	15
Řeč poslance Jiřího Valenty	
Řeč poslance Mariana Jurečky	17
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	
Řeč poslance Jiřího Valenty	
Řeč poslance Víta Kaňkovského	19

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jana Bauera	20
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	
Řeč poslance Tomáše Martínka	
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	
Řeč poslance Stanislava Juránka	
Řeč poslance Mariana Jurečky	
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	
Řeč poslance Mariana Jurečky	
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	
Řeč poslance Mariana Jurečky	
Řeč poslance Pavla Kováčika	
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	
The Postario Hamiltonia Larjonoma minimum mini	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
1	
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	31
Řeč poslance Jana Jakoba	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslance Mariana Jurečky	32
Řeč poslance Jana Bartoška	32
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	33
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	33
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	33
Řeč poslankyně Lenky Dražilové	34
Řeč poslance Romana Sklenáka	34
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	35
Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
•	
Řeč poslankyně Lenky Dražilové	
Řeč poslance Mariana Jurečky	
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	
Řeč poslance Mariana Jurečky	39
Usnesení schváleno (č. 1763).	
* v 1 1 vr 1 P vr 1	
Řeč poslankyně Lenky Dražilové	
Řeč poslankyně Olgy Sommerové	40
Návrh poslanců Jana Hamáčka, Radka Vondráčka, Petra Gazdíka, M	1arka Nováka,

2. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Radka Vondráčka, Petra Gazdíka, Marka Nováka, Aleny Gajdůškové, Stanislava Blahy, Jana Jakoba, Kateřiny Valachové, Marie Pěnčíkové, Jany Černochové, Pavla Žáčka, Bohuslava Svobody, Vojtěcha Munzara, Jana Bauera, Petra Bendla, Františka Elfmarka, Jana Chvojky, Margity Balaštíkové, Pavla Pustějovského a Miloslava Janulíka na vydání zákona o jednorázovém odškodněn subjektů dotčených mimořádnou událostí v areálu muničních skladů

	podle § 90 odst. 2	
	Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	40
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslance Roberta Králíčka	
	Too pooluito Tooota Illanoka	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	42
	Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
	Řeč poslance Ondřeje Benešíka	45
	Řeč poslance Radima Fialy	
	Řeč poslance Jaroslava Holíka	
	Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	
	Rec postankyne Aleny Gajduskove	40
	Usnesení schváleno (č. 1764 - 1. část).	
	Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	47
	Usnesení schváleno (č. 1764 - 2. část).	
3.	Návrh poslanců Jany Pastuchové, Lucie Šafránkové, Kateřiny Valachové Aulické Jírovcové, Víta Kaňkovského a dalších na vydání zákona, kterým s zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sr tisk 1237/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2	se mění
	Řeč poslankyně Jany Pastuchové	49
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.	
	Usnesení schváleno (č. 1765 - 1. část).	
	Řeč poslance Romana Sklenáka	50
	Řeč poslance Víta Kaňkovského	
	Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	
	Řeč poslance Jana Bauera	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslankyně Jany Pastuchové	53
	Usnesení schváleno (č. 1765 - 2. a 3. část).	
	Řeč poslance Lukáše Černohorského	54
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Rec postankyne Jany Cemocnove	

Vlachovice-Vrbětice a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 1250/ – prvé čtení

4. Vládní návrh zákona o lobbování /sněmovní tisk 565/ - třetí čtení

Řeč poslance Marka Bendy	55
Řeč poslance Radima Fialy	56
Řeč poslankyně Jany Černochové	
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	
Řeč poslance Jana Hrnčíře	59

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny 30. července 2021 Přítomno: 125 poslanců

(Schůze zahájena v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády – máme... zahajuji 115. schůzi Poslanecké sněmovny, všechny vás vítám. Připomínám, že na 111. schůzi Poslanecké sněmovny jsme usnesením číslo 1744 stanovili podrobná pravidla jednání i zasedací pořádek, všechno je stejné jako ve středu. Prosím, nezapomeňte se podepsat na prezenční listiny v předsálí a poté se přihlásit na své jednotce konferenčního systému. Zároveň je nutné, abyste se před odchodem ze sálu vždy odhlásili.

Připomínám, že prostřednictvím jednotek konferenčního systému se lze v rozpravě hlásit pouze k faktickým poznámkám a řádné přihlášky do rozpravy lze podat pouze písemně, a to u obsluhy hlasovacího zařízení nebo z místa zdvižením ruky. Vzhledem k velikosti a orientaci sálu je někdy pro předsedajícího těžké vůbec už tam pro některé dohlédnout, kdo se vzadu hlásí, proto doporučuji – žádám, aby se všichni hlásili písemně, kdo chtějí vystoupit.

Schůzi jsem svolal podle § 51 odst. 4 jednacího řádu na základě žádosti 47 poslanců. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou 20. července tohoto roku.

Nyní bychom přistoupili k určení ověřovatelů této schůze. Ještě jednou vyzkouším nový gong. (Zkouška gongu.) Doufám, že bude slyšet lépe než ten ve středu.

Navrhuji, abychom určili poslankyni Janu Černochovou a poslance Stanislava Berkovce. Je jiný návrh na osoby ověřovatelů?

Jestli nikoho nevidím, zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro osoby ověřovatelů? Kdo je proti?

Naše hlasování číslo 1, přítomno 93, pro 83, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Do zahájení schůze požádali o svou omluvu tito poslanci a poslankyně: Ivan Adamec – pracovní důvody, Andrea Babišová – rodinné důvody, Ondřej Babka – zdravotní důvody, Lukáš Bartoň – rodinné důvody, Martin Baxa – pracovní důvody, Jan Birke bez udání důvodu, Stanislav Blaha – pracovní důvody, Jiří Bláha – pracovní důvody, Pavel Blažek – osobní důvody, Alexander Černý – osobní důvody, Monika Červíčková – zdravotní důvody, Petr Dolínek – rodinné důvody, Jaroslav Dvořák – zdravotní důvody, Kamal Farhan – zdravotní důvody, Jan Farský – pracovní důvody, Petr Fiala – rodinné důvody, Stanislav Fridrich – rodinné důvody, Pavla Golasowská – pracovní důvody, Tomáš Hanzel – rodinné důvody, Radek Holomčík - rodinné důvody, Ivan Jáč - pracovní důvody, Jakub Janda osobní důvody, Pavel Jelínek – zdravotní důvody, Pavel Juříček – pracovní důvody, Václav Klaus – rodinné důvody, Tomáš Kohoutek – osobní důvody, František Kopřiva – osobní důvody, Josef Kott – rodinné důvody, Věra Kovářová – rodinné důvody, Jaroslav Kytýr – rodinné důvody, Jana Levová – pracovní důvody, Zuzana Majerová Zahradníková – pracovní důvody, Jaroslav Martinů – pracovní důvody, Jakub Michálek – osobní důvody, Jana Mračková Vildumetzová – rodinné důvody, Vojtěch Munzar – rodinné důvody, Patrik Nacher - rodinné důvody, František Navrkal - osobní důvody, Ladislav Okleštěk - zdravotní důvody, Zdeněk Ondráček bez udání důvodu, Petr Pávek – zahraniční cesta, Daniel Pawlas – zdravotní důvody, Ivo Pojezný – osobní důvody, Vít Rakušan – osobní důvody, Olga Richterová –

rodinné důvody, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Pavel Staněk – rodinné důvody, Zbyněk Stanjura – rodinné důvody, Jiří Strýček – rodinné důvody, Bohuslav Svoboda bez udání důvodu, Pavel Šindelář – pracovní důvody, Karla Šlechtová – rodinné důvody, Julius Špičák – rodinné důvody, František Vácha – osobní důvody, Vlastimil Válek – osobní důvody, Petr Venhoda – zdravotní důvody, Ivo Vondrák – zahraniční cesta, Tomáš Vymazal – zdravotní důvody, Rostislav Vyzula – rodinné důvody, Pavel Žáček – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Klára Dostálová – rodinné důvody, Jan Hamáček – osobní důvody, Jakub Kulhánek – pracovní důvody, Lubomír Metnar – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody, Miroslav Toman – pracovní důvody, Adam Vojtěch – pracovní důvody, Lubomír Zaorálek – pracovní důvody.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 115. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 o jednacím řádu nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu, hlasujeme pouze o navrženém programu. Ještě jednou zagonguji.

Budeme hlasovat o návrhu pořadu, jak je uveden na pozvánce.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, hlasovalo 107, pro 99, proti nikdo. Pořad schůze byl schválen.

A já tedy otevírám bod číslo

1.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1230/ – třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala paní ministryně Jana Maláčová a zpravodajka garančního výboru, což je výbor pro sociální politiku, poslankyně Lenka Dražilová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 1230/1, který byl doručen 15. července 2021. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 1230/2.

Ptám se paní navrhovatelky, zda má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy? Je tomu tak. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedo. Dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Jsem velmi ráda, že jsme se dnes sešli tady na mimořádné schůzi k důchodům, kterou jsme iniciovali. Skoro půl roku ze všech stran poslouchám, že důchodová reforma se nestihne, nicméně kromě toho, že dnes budeme hlasovat o navýšení důchodů nad zákonnou valorizaci, buď o 300, nebo o 500 korun, tak máme možnost dnes také pomoci ženám, které vychovávaly děti, nebo také náročným profesím. A já si myslím, že všichni bychom měli dát dnes najevo hlasováním, zda to myslíme s lidmi, kteří velmi těžce pracují, vážně a zda jim chceme pomoci odejít dříve do důchodu, když mají zničené zdraví, bez zkrácení penze.

Jenom abych připomněla. Téměř 90 000 lidí v České republice nedosáhne na důchod 10 000 korun. 672 000 důchodců má důchod nižší než 14 000 korun, a jsou to zejména ženy. Proto je důležité podpořit dnes ten pozměňovací návrh, aby ti, kdo se soustředili na výchovu dětí a mají kvůli tomu nižší mzdy a pak nižší důchody, aby dostali od roku 2023 alespoň 500 korun za každé vychované dítě. Je mi jasné, že mnoho z vás tato čísla vnímá jenom optiky matematiky, ale skutečně, představte si, že někdo celý život pracoval, odváděl do systému, a pak musí vyžít s důchodem nižším než 14 000 korun. Tito lidé nemají peníze na

nájem, na léky, nebo na jídlo, a proto je potřeba dnes schválit pozměňovací návrhy, které sociální demokracie předložila.

Na důchodech opravdu šetřit nemůžeme, protože to je jasný signál o tom, zda lidé, kteří skutečně dělají všechno správně, zda si podporu státu zaslouží.

Často slýchávám, že naše vláda se soustředí jenom na důchodce. Není to pravda. Tento týden nebo minulý týden vyšla ve Sbírce zákonů rekordní bezprecedentní podpora rodin s dětmi. Navýšili jsme přídavky na dítě 500 000 dětí. Navýšili jsme slevu na dani. Schválili jsme společnými silami to, že rodiny, které mají rychle druhé dítě nebo třetí dítě, si mohou dočerpat rodičovský příspěvek. Od 1. července je účinné takzvané náhradní výživné, které pomáhá samoživitelkám v nouzi, pokud jejich bývalý partner výživné neplatí. Co se týká zaměstnanců, program Antivirus, nejúspěšnější vládní protikrizový program, podpořil a zachránil více než jeden milion pracovních míst. Sociálním demokratům, nám, sociálním demokratům, se podařilo zrušit karenční dobu a díky tomu jsme pandemii zvládli lépe, než by se dalo bez prvních tří dnů nemocenské zvládnout. Třikrát jsme také navýšili minimální mzdu. Za našich vlád se minimální mzda zdvojnásobila, takže pomáháme důchodcům, pomáháme zaměstnancům, pomáháme rodinám s dětmi.

Nechci mluvit dnes dlouho, tak abychom tuto novelu stihli rychle schválit, a proto vás žádám, abyste akceptovali věcnou hlasovací proceduru, kterou navrhne pan poslanec Sklenák, protože pokud bude schválena hlasovací procedura navržená sociálním výborem, tak se budou všechny předložené pozměňovací návrhy vylučovat a jeden schválený pak vyloučí všechny ostatní. Žádám vás také, abyste podpořili pozměňovací návrh pana poslance Romana Sklenáka, který navrhuje od roku 2023 všem těm, kteří převážně pečovali, pětistovku za každé vychované dítě. A žádám vás také ještě jednou, abyste podpořili pozměňovací návrh pana poslance Onderky, který navrhuje, aby náročné profese mohly odejít dříve do důchodu, a to podle principu za každých deset odpracovaných let o jeden rok dříve.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, žádám vás o podporu této novely zákona. Žádám vás o to, abyste pomohli seniorům a seniorkám, a žádám vás o to, abyste pomohli lidem, kteří velmi těžce pracují, kteří vychovávají děti a snaží se vést správný a řádný život. Velmi děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Paní ministryně, já vám děkuji. Otevírám rozpravu. Se stanoviskem klubu SPD je přihlášena paní poslankyně Šafránková, poté dle písemných přihlášek je na řadě pan poslanec Jiří Valenta.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás krátce seznámila se stanoviskem našeho klubu SPD. Naše hnutí dlouhodobě prosazuje výrazné, spravedlivé a sociálně citlivé zvyšování důchodů, a to důchodů všech typů, jak starobních, tak invalidních, tak i pozůstalostních. Zákonná podoba valorizace je v této oblasti nastavena zcela diskriminačním způsobem a trvale znevýhodňuje občany s nejnižšími důchody. Také letošní vládní návrh na zvyšování důchodů je v tomto ohledu naprosto nedostatečný a nespravedlivý a vůbec se nesnaží řešit trvale se rozevírající pomyslné nůžky mezi výší jejich důchodů a těch ostatních.

Za hnutí SPD jsem proto podala k novele zákona o důchodovém pojištění pozměňovací návrh, který spočívá v tom, že občanům, jejichž celkový měsíční příjem ze všech typů důchodů, na které mají nárok, by byl i po vládou navrhovaném navýšení na rok 2022 nižší než 15 000 korun měsíčně, se k částce jejich důchodu připočte ještě 500 korun měsíčně jakožto mimořádný příspěvek, který by zmírnil dlouhodobý propad jejich příjmů a jejich trvalé zaostávání za ostatními příjemci důchodů.

Tento příspěvek navrhuji přidávat těmto našim důchodcům tak, aby po tomto speciálním navýšení činila celková výše všech důchodů, na které mají nárok, nejvýše 15 000 měsíčně proto, aby tímto opatřením nebyli poškozeni občané, jejichž důchod činí například 15 001 korun měsíčně anebo se pohybuje jen velmi těsně nad hranicí 15 000. V praxi by tak tedy občan, jehož důchod bude činit po zákonné valorizaci a vládním třistakorunovém navýšení 10 000 měsíčně, k němu obdržel ještě pětistovku, a občan, jehož důchod bude činit po valorizaci a vládním navýšení 14 900, by k němu obdržel stokorunu.

Jinými slovy, jestliže po zohlednění zákonné valorizace a vládou navrhovaném navýšení bude celkový měsíční součet důchodů jednoho jejich příjemce o méně než 500 korun nižší, než je částka 15 000, navýší se jeho důchod právě jen o tu částku, která se rovná rozdílu aktuální výše jeho měsíčního důchodu a 15 000 korun. Náš návrh tedy není vůči nikomu diskriminační, jak mu je občas zřejmě z neznalosti vyčítáno.

Skutečně systémovým a efektivním řešením obtížné situace nízkopříjmových důchodů je zavedení minimálního důchodu, což je dlouhodobá idea hnutí SPD. Příslušný návrh zákona jsme podali již před dvěma roky. Tento minimální důchod by se měl pohybovat zhruba právě na úrovni 15 000, měl by být pravidelně zvyšován dle vývoje inflace a průměrných mezd a měli by na něj nárok všichni občané, kteří splnili zákonné podmínky pro vznik nároku na důchod. Od této částky by byla celková výše důchodů vypočítána individuálně a zásluhově.

Vládní strany tento náš návrh dlouhodobě odmítají, v SPD to však nevzdáváme a budeme všemi dostupnými prostředky usilovat o zvyšování důchodů jak starobních, invalidních, tak pozůstalostních. Prosím vás o podporu tohoto návrhu a pomoc našim občanům s nízkými příjmy. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další v rozpravě vystoupí pan poslanec Valenta, připraví se paní poslankyně Valachová. (K poslanci Jakobovi:) Vy jste se hlásil s přednostním právem? Myslel jsem, že mi jenom hlásíte, že máte přednostní právo, omlouvám se. V tom případě pan poslanec Jakob jako místopředseda klubu, má přednostní právo.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, na úvod bych chtěl zdůraznit, že upřímně přeji všem seniorům co nejvyšší důchody, které si ovšem můžeme dovolit. Je neuvěřitelné, jak paní ministryně zejména v předchozích čteních, ale částečně i dnes dojímá sama sebe svým urputným zápasem za vše podle ní dobré a správné na světě, a je to právě ona a vláda, které je členkou, která způsobila, že si navyšování důchodů bohužel dovolit nemůžeme. Chtěl bych nicméně ocenit některé pozměňovací návrhy, které vedou ke spravedlivějšímu systému, ať už je to podpora matek, rodičů, nebo zvýšení důchodů u takzvaných starodůchodců, ale je to zejména snížení vysokých důchodů nomenklaturních kádrů a předlistopadových papalášů.

Samotný návrh i řada dalších pozměňovacích návrhů jsou ale mimořádně nezodpovědné. Jsou nezodpovědné rozpočtově, jsou krátkozraké a jsou nezodpovědné k budoucnosti. Chápu, je před volbami a populismus tady stříká téměř ze všech koutů tohoto sálu. Přiznejte si, vám nejde o seniory, vám jde pouze o jejich hlasy.

Já tady, jak je mým dobrým zvykem, mám graf. Už ho tady ukazuji poněkolikáté. Jedná se o graf podílu dluhu sektoru veřejných institucí na HDP. Zdrojem je Národní rozpočtová rada. Paní ministryně financí ten graf nepochybně dobře zná, ale já vás tím grafem tady budu strašit do té doby, dokud si uvědomíte, že to opravdu není legrace, že naši zemi vedete do ekonomické katastrofy. Dluhové brzdy dosáhneme za tři roky. Za 15 let dosáhneme 100 % zadlužení, za 30 let 200 % a za 40 let 300 % vůči HDP.

To opravdu není sranda. Státní dluh je letos plánován na 500 miliard, příští rok na 390, další rok 370 a v roce 2024 dalších 340 miliard. Ve skutečnosti to ale bude ještě výrazně více – podle toho, jaké navýšení důchodů schválíte. Ve skutečnosti to letos bude přes 500 miliard a v příštích třech letech podle vašeho plánu každý rok bohužel více než 400 miliard korun.

Padá tady v diskusi v předchozích čteních argument, že na důchody bude vždy. Nenechte se mýlit, nebude. V roce 2035 se důchodový systém zhroutí, v roce 2050 na důchody nebude vůbec. Prosím, zamyslete se. Vezměte rozum do hrsti a nemyslete jen na počet hlasů v podzimních volbách. Tady jde přece o víc. Jsem pro spravedlivé a co nejvyšší důchody, a to nejen příští rok, ale i za 10, 20, 30 či 50 let. Mnozí sice rozhodnete o zvýšení důchodů o 300 korun nad standardní valorizaci, která by měla znamenat navýšení o 450 korun, mnozí byste chtěli tuto částku navýšit ještě víc. Uvědomte si ale, že tím zároveň zadlužíte naši zemi příští čtyři roky minimálně o 45 miliard, za příštích 20 let to bude přes 250 miliard, ale podle toho, co schválíte, to bude možná ještě mnohem více. Svým hlasováním vlastně způsobíte, že důchody za 5, 10 nebo 20 let budou v reálné hodnotě nižší než doposud.

Nejenže kvůli současnému populismu snížíte reálné důchody v budoucnosti, ale zároveň dáváte další tvrdou ránu ztracené generaci, kterou tady tato vláda trestuhodně vytvořila. Děti, které nyní chodí do základních, a zejména středních škol, jste poznamenali na desítky let dopředu. Nedokázali jste jim zabezpečit patřičný přístup ke vzdělání, zavřeli jste je doma, narušili jste jejich sociální kontakty a způsobili řadu psychických komplikací. A jako bonus, až se s tím po letech vyrovnají, až budou dospělí, budou právě oni oporou naší společnosti, silou našeho rozvoje a motorem ekonomiky, tak v tu chvíli na ně dopadnou důsledky vaší současné nezodpovědné, populistické politiky, ekonomika se zadrhne a budou to právě oni, kteří se s tím budou muset vyrovnat a budou těžce splácet vaše dluhy. Já vám za ně srdečně děkuji. Je to naprosto nehorázné.

Důrazně proto před vaší nezodpovědností varuji. To, v jak špatné ekonomické situaci naše země je, nelze svést na opozici, nelze to svést na Jakoba nebo na Kalouska, a dokonce se nejde vymluvit ani na covid, opravdu ne. Může za to výhradně tato populistická vláda ANO, ČSSD a KSČM. Moc rád bych hlasoval pro co nejvyšší zvýšení důchodů, ale kvůli tomu, kam tato vláda naši zemi dovedla, bohužel nemohu. Svědomí a zodpovědnost k současným i budoucím důchodcům a k příštím generacím mi to nedovolí. Mám velkou obavu, že na má slova ohledně neblahého hospodářského vývoje v dlouhodobém horizontu dojde, ale vám je to úplně jedno. Jen si chcete populisticky koupit hlasy v podzimních volbách a to se mi nebetyčně příčí. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Nyní tu mám další přednostní právo, paní poslankyně Pekarová Adamová.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, velmi emotivně naše stanovisko sdělil už předřečník, byť tady v tomto sále to tak nevyzní, ale myslím si, že ten apel je zcela jasný, a protože TOP 09 dlouhodobě ve všech zákonech, které jsme tady v tomto volebním období projednávali, a týkaly se penzí, varovala před neudržitelností systému, který teď máme, a žádala jasnou komplexní reformu penzí, nemůžeme jinak než tento zákon, který jde na úkor dluhu, nepodpořit.

Nicméně jedna taková snaha tady z naší strany je, abyste i vy, kteří pro to ruku zvednete, apelovali na vládu při tvorbě rozpočtu na příští rok, aby to zvýšení, které zatíží jenom na rok 2022 zvýšením o 300 korun pro každého penzistu 11 až 12 miliardami korun, nešli na dluh, ale na úspory na výdajích. Když byste poctivě mysleli svá slova, která tady

často říkáte, vážně, tak byste s takovým návrhem přišli rovnou sami. Přišli byste s tím, že víte, kde na toto zvýšení vezmete, a nebrali byste to z kapes, a dokonce už z kočárků těch dětí, které teď teprve se rozkoukávají na tomto světě. Ale to jste neudělali, proto vás k tomu chceme vyzvat.

Mám tady připravené doprovodné usnesení k návrhu zákona, který dnes projednáváme, a dovolím si vám jej teď citovat a požádat vás o jeho podporu, ale hlavně vyzvat vládu k jeho realizaci, protože Poslanecká sněmovna tímto usnesením – cituji – "vyzývá vládu, aby za a) racionalizovala výdaje státního rozpočtu, b) zvýšením důchodů nad rámec zákonné valorizace nadále nepřispívala k růstu státního dluhu a c) hledala úspory na straně provozních výdajů států a zefektivnila čerpání dotací ze státního rozpočtu; II. ukládá Poslanecká sněmovna vládě, aby do 31. srpna 2021 představila Poslanecké sněmovně způsob financování zvýšení důchodů nad rámec zákonné valorizace pro rok 2022".

Je to velmi minimalistické usnesení, kterým můžeme ukázat, že skutečně nechceme zatížit nejenom ty generace, které jsou teď v produktivním věku, ale které do něj teprve dospějí, další zátěží, dalším dluhem. A jak už tady bylo řečeno, v celkovém součtu v následujících letech se nejedná jenom o těch 12 miliard, ale jedná se o více než 40 miliard korun. To už nejsou žádné drobné. A jistě si pamatujete, že jsme tady vedli velmi vášnivé debaty, které byly ještě třeba před covidem, který pro mnohé změnil to vnímání, ale i o stovkách miliard, miliardách v jednotkách jsme tady velmi sváděli tuhé boje. To už je mnohými zapomenuto, tváří se, že peníze rostou na stromě nebo že jich mají plné sklady, nebo nevím, jakým způsobem si to představují, ale to, že se bezprecedentně zadlužujeme, tato země upadá do opravdu těžkých problémů, to už vidět nechtějí.

Já vás proto žádám o to, aby toto vaše gesto, které děláte teď před volbami, které si určitě schválíte a prohlasujete, o tom nepochybuji, tak abyste alespoň nedělali s tím, že nenajdete úspory jinde ve výdajích státu. Myslím si, že ta možnost tam je, my ji ukazujeme při každém projednávání rozpočtu, my jsme vždy předkládali společně s kolegy, v rámci koalice SPOLU bychom to mohli dát dohromady na desítky miliard korun, které dávají dohromady úspory. Takže ta cesta existuje, jenom k ní chybí ve vašich řadách odvaha. A já vás k této odvaze vyzývám. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, hluboce se vám omlouvám, ale už jsem to nevydržel. Vámi ctění předřečníci tady hovořili a apelovali na celou Sněmovnu a na lidi, kteří nás mají možnost vidět a slyšet, jak je strašné, že tady chceme přidat důchodcům. Prý si to přece tato republika nemůže dovolit! O každých sto tisíc korun, o každou půl miliardu, miliardu tady koalice SPOLU bojovala. Ale dámy a pánové z koalice SPOLU, proč jste takhle nebojovali, když se zrušila superhrubá mzda a zasekl se stomiliardový zásek do státního rozpočtu? To jste tady u mikrofonu tleskali, tančili jste tady veselé tance, když se přidávalo těm nejbohatším, protože progresivita, která byla u zrušení superhrubé mzdy, přidala nejvíce právě těm, kteří to nejméně potřebují, těm bohatým! Ale důchody, kdyby to bylo ode dneška do budoucna, bych možná i chápal vaše vyjádření, byť je to zvrhlé, ale ony nerostly už 30 let. Na důchodcích se celých 30 let šetřilo, až teď nastal trošku tlak na to, aby se i důchodcům přidávalo, protože z těch nuzných peněz, které dostávají, se opravdu vyžít nedá! A proto tady dnes jsme, abychom jim opravdu umožnili trochu žít. V době covidové se přidávalo všem mimo důchodců. Všude rostou náklady, ale na důchody se jaksi zapomíná, a tito lidé již mnohdy nemají, jak si přivydělat. Mysleme také na to, že také chtějí důstojně žít, ne jen podnikatelé, ale i důchodci. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Přibylo faktických poznámek. Nejprve pan předseda Jurečka, poté paní poslankyně Černochová.

Poslanec Marian Jurečka: Dobré dopoledne, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, mně to nedá, já teď musím krátce zareagovat, poté se přihlásím řádně do rozpravy. K našim návrhům, které jsme jako KDU-ČSL předložili, když tady kolega komunista Leo Luzar se zde rozohňuje nad tím, že koalice SPOLU nepamatuje na seniory, tak já bych chtěl jeho pozornost přivést k pozměňovacím návrhům, jež se týkají například právě zvýšení 500 korun měsíčně maminkám za vychované dítě – těm ženám, které odpracovaly 35 let v České republice, vychovaly dnešní generaci těch, kteří právě plní svými odvody průběžný důchodový systém, takže budu rád, když zde tento návrh podpoříte.

Máme tam návrhy, které se týkají vdov a vdovců. Skupina vdov a vdovců jsou lidé, kteří jsou nejvíce ohroženi v rámci sociálního systému z řad seniorů, takže chceme pomoci těm, kteří opravdu tu pomoc potřebují, s ohledem na finanční možnosti tohoto rozpočtu České republiky, aby se ty nůžky začaly svírat, aby nezůstávaly stále stejně rozevřené, a tím pádem nepomáhaly těm, kteří jsou opravdu na dně sociálního systému. O to se snažíme a budeme rádi, když se komunisté konečně podívají na návrhy, které tam jsou načteny, včetně i třeba návrhů, které naopak pomáhají těm, kteří získali nespravedlivě vysoké důchody jako bývalí komunističtí pohlaváři, kteří tady 40 let drželi totalitní režim u moci, perzekvovali tento národ, tak budeme rádi, když tyto racionální věci dokážete podpořit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, další faktická poznámka. Paní poslankyně Černochová ji zrušila? Takže pan poslanec Grospič je přihlášen k faktické poznámce, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, budu velice krátký. Myslím si, že pokud je tady někdo, kdo nechce navýšit důchody, starobní důchody, jejich zákonnou valorizaci, a zohlednit inflační spirálu, která velice těžce dopadá na domácnosti seniorů, tak by se hledalo velice obtížně. Právě návrhy, které zde zazněly z úst KDU-ČSL nebo od klubu Pirátů, jsou návrhy, které vedou – byť možná mohou být dobrou cestou, pro někoho dobře dlážděnou – ale vedou do pekel. Zanesou ještě mnohem větší nerovnost a nespravedlnost do naší společnosti a to si myslím nikdo z nás nepřeje. Proto pro Komunistický klub Čech a Moravy jsou tyto návrhy nepřijatelné, ať už se to týká jednorázového zvyšování, anebo naopak restrikce vůči určité skupině obyvatel, která byla postižena zákony už do roku 1995, a bylo vlastně učiněno zadost. Čili v této souvislosti jsou tyto věci pro nás nepřijatelné a doufám, že i při hlasování většina mých kolegů bude toto zohledňovat.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Černochová s faktickou poznámkou.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Já bych se chtěla kolegy Luzara vaším prostřednictvím zeptat, za jaké komunisty tady mluví, protože byla to i část Komunistické strany Čech a Moravy, která podpořila superhrubou mzdu. Podívejte se, pane kolego, na výsledky hlasování.

Předseda PSP Radek Vondráček: Faktická poznámka, pan poslanec Luzar, poté faktická poznámka, pan poslanec Brázdil.

Poslanec Leo Luzar: K tomuto zákonu bych rád ctěné kolegyni odpověděl. Já tady jako Komunistická strana Čech a Moravy hovořím za ty seniory, kteří čekají na důchod, a jestliže vy v koalici SPOLU říkáte, že tento zákon nepodpoříte, ale máte tam nějaké pozměňovací návrhy, které by vaším skupinám nebo určitým skupinám mohly pomoci, ale celek nepodpoříte, tak o to víc je to pokrytectví, které tvrdíte: My celý zákon nechceme, protože je to zásek do státního rozpočtu v řádu jednotek miliard, ale hrdě jsme prosadili zásek ve stovce miliard v rámci superhrubé mzdy.

My ne, my jsme požadovali v rámci superhrubé mzdy a jejího zrušení progresivní rozlišení, vícepásmové, pět pásem, od 70 000 korun, kdybychom měli být konkrétní. Ale vy jste to umožnili prosadit tak, aby nejvíce dostali ti nejvíce příjmoví, a ne ti, kteří by opravdu z té superhrubé mzdy něco mohli mít. Bohužel, taková je pravda.

A dneska, když se podíváte na sestavení rozpočtu a jaký je to velký zásek, ano – pokud něco státní rozpočet příštího roku ohrozilo, je to právě superhrubá mzda a její zrušení. Čistý populistický výkrok, který se udělal v nejnevhodnější době, a o tu dobu právě jde. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Faktická poznámka, pan poslanec Brázdil, poté paní poslankyně Černochová, poté pan poslanec Jurečka.

Poslanec Milan Brázdil: Pěkný pátek, dámy a pánové, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já vás tady chci moc poprosit, abyste podpořili pozměňovací návrh pod písmenem G, ve kterém se předkladatelé snaží vyřešit nebo srovnat podmínky do předčasného odchodu do důchodu. Je to napříč, nemá to politikum. Vy víte, že ti lidé si to zaslouží, a já vás o to moc prosím, abyste podpořili pozměňovací návrh, bod G. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Malá připomínka: klasická ukázka, jak nemá být použita faktická poznámka k věcnému vyjádření, to se má říkat v rozpravě. Paní poslankyně Černochová, připraví se pan poslanec Jurečka.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Chápu, že se to zástupcům komunistické strany složitě vysvětluje. Chápu i to, že se to složitě vysvětluje voličům komunistické strany, ale pane kolego Luzare, prostřednictvím pana předsedy Vondráčka, nelžete. Komunisté podpořili zákon jako celek, minimálně část vašeho klubu. Proto jsem se na začátku ptala, který komunista tedy jste.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan poslanec Jurečka s faktickou poznámkou, v tuto chvíli poslední.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Pan Leo Luzar se tady před chviličkou rozohňoval nad tím, že říkal, že tehdy ten návrh daňového balíčku pomohl všem a pomohl i těm středně a výše příjmovým. Tak se znovu zamyslete nad těmi návrhy, které tady předkládáme. Dneska ženy, které obětovaly část své kariéry, vychovávaly děti, odpracovaly 35 let, mají, a to je neúprosná statistika, v průměru o 2 000 korun měsíčně nižší důchod oproti zbývajícím penzistům.

My chceme pomoci této skupině osob, která je opravdu systémem znevýhodňovaná, protože důchodový systém v České republice zná bohužel jednu jedinou zásluhovost, a to zásluhovost výše finančního výdělku pro budoucí vyměřovací základ. Nezná generační zásluhovost, zásluhovost o výchovu dětí, budoucí generace produktivních plátců.

Takže my tady jasně cílíme na to, na co vy poukazujete u jiného tisku, že bylo špatně, ale teď to nechcete vidět. Vy to moc dobře víte, ale chápu, že teď tady je určitá vaše póza, kterou tady chcete odehrát, ale my se bavíme o těch, kteří jsou v důchodovém systému České republiky dlouhodobě a nejvíce postiženi. Jsou to především maminky, které vychovaly děti na úkor své kariéry, a jsou to především vdovy a vdovci. Tam míří naše návrhy.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan poslanec Leo Luzar, faktická poznámka.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Budu reagovat na svého předřečníka. Problém starodůchodců a novodůchodců, o kterém se trošičku zmiňujete, to jsou ty nůžky, které tady jsou rozevřeny, nerozevřela tato vláda. Nerozevřeli to komunisté, rozevřely to změny v devadesátých letech, které byly provedeny, a provedeny v dobách vlád, kdy KDU-ČSL měla své ministry, kdy byla u vlády a mohla všechno tohleto řešit a změnit. Ne, držela se židlí, protože byla v menšinových koaličních uskupeních, a spoléhala se na to, že se na to zapomene.

Ale pane kolego, my nezapomínáme. Sice teď se jmenujete SPOLU, ale ten díl viny, kdy jste seděli jako KDU-ČSL ve vládách a neudělali jste nic pro důchodce, to je ten problém, který možná teď si na určitých skupinách snažíte žehlit. Ale bavme se o tom: podpoříte celý tento zákon jako koalice SPOLU? Protože to je ten důvod, který předřečník, nejsilnější koaliční partner ODS, tady u tohoto mikrofonu řekl – my celý zákon nepodpoříme. Tak se k tomu postavte jako KDU-ČSL: My ho podpoříme, řekněte, protože je pro tyto skupiny a pro ty důchodce. Ne, vy budete opět tvrdit, že jste to nemohli podpořit, jak jste před tím podporovali to, co ODS prosazovala, popřípadě jiné vlády, v kterých jste byli. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dvě faktické poznámky, pan poslanec Jurečka, poté pan poslanec Grospič.

Poslanec Marian Jurečka: Musím vám tady ty zjevné nepravdy, které říkáte, vyvrátit. Například v minulé koaliční vládě premiéra Bohuslava Sobotky jsme seniorům vrátili možnost slevy na poplatníka. Jako KDU-ČSL jsme při pomoci rodinám, těm, kteří mají v průměru – a to připomínám: rodina, která má dvě děti, má v průměru v České republice příjem na hlavu čtyřčlenné domácnosti nižší, než je průměrná penze u starobních důchodců. U těchto skupin obyvatelstva opakovaně i kolegové z koalice SPOLU podporovali, a samozřejmě i díky většině Poslanecké sněmovny se to podařilo, opakovaně zvýšit slevu nejenom na poplatníka, ale i slevy na druhé a třetí dítě. Takže, prosím pěkně, uvádějte fakta tak, jak jsou – jsou to konkrétní věci, které šly za lidmi, za rodinami, za rodiči, za seniory, tak jak to tady v minulosti bylo.

Je škoda, že komunisté si například vetkli jako jedno z klíčových témat podporu vytvoření národní banky, ale nikoliv to, abyste narovnali tyto nespravedlnosti, a dnes bohužel na základě jiných argumentů vlastně vysvětlujete, že tohle podpořit nechcete. Takže je to prostě jenom taková hra, místo abyste těm lidem řekli na férovku: My prostě, senioři, mámy, které jste vychovaly děti, tak my na vás jako komunisti nebudeme pamatovat.

Jenom připomenu, znám spoustu příběhů maminek, které 35 let pracovaly, vychovaly tři, čtyři, pět dětí, a byl jim vyměřen v minulosti v posledních 10 letech důchod ve výši 3 000 až 5 000 korun měsíčně. Jak z toho? Máma, která ty děti vychovala, které řádně pracují, jak z toho má vyžít, navíc v situaci, pokud je vdovou? Tam směřují návrhy, tam chceme napravit tu nespravedlnost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan poslanec Grospič, faktická poznámka, poté pan poslanec Benešík, také faktická poznámka.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Já jsem chtěl reagovat ještě na otázku superhrubé mzdy. Ano, my jsme to podpořili jako klub Komunistické strany Čech a Moravy, protože jsme to měli v programu a protože jsme to považovali od momentu, kdy byla zavedena superhrubá mzda, jako vysoce nespravedlivé. To, že se nakonec přijal scénář, který rušil superhrubou mzdu, ale nepřinesl daňovou progresi, to znamená, rozložení daní na bohatší skupiny nebo zahraniční kapitál, nadnárodní kapitál, bankovní kapitál, to už je otázka druhá. Ale ve svých důsledcích to vlastním zaměstnancům přineslo zvýšení příjmů, a tedy i potenciálních nadějí, že budou moci více kupovat i třeba spotřební zboží, a pomoci tak ekonomice, čili vytlouci tu tíži a obavu z toho, že nezvládnou svými příjmy inflační spirálu. Čili z tohoto pohledu zrušení superhrubé mzdy bylo správné.

To druhé, že už Sněmovna odmítla nerealizovat (realizovat?) rozložení daňových pásem alespoň do dvou nebo tří vrstev, to správné nebylo. Ano, ale rozhodnutí zrušit superhrubou mzdu určitě bylo ve prospěch zaměstnanců. A o ty především Komunistické straně Čech a Moravy šlo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Benešík, faktická poznámka.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane předsedo. Nechci vyvolávat vášně, ale zaznělo tady něco o rozevřených nůžkách. Jenom jsem chtěl říct takovou zkušenost z naší rodiny. Moje babička, která byla těžce zkoušená minulým režimem, pánbůh jí dej věčnou slávu, umřela v devadesáti čtyřech už před několika lety, měla v době vrcholného reálného socialismu na konci osmdesátých let 750 korun důchodu, přičemž máslo stálo 10 korun, tak si to spočítejte, a průměrný důchod byl skoro dvakrát takový.

Takže ty nůžky byly rozevřené už tehdy a myslím si, že zůstaly rozevřené a že ten lidovecký návrh pro to, ne abychom někoho dostali na hranici bídy, ale abychom snížili nemravné důchody těm, kteří perzekvovali ty, kteří (je) mají dneska kvůli nim tak nízké, je morálně správný.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tím jsme ukončili sérii faktických poznámek a já prosím, aby vystoupil pan poslanec Jiří Valenta, připraví se paní poslankyně Valachová.

Přečtu několik omluv, než pan kolega přijde. Ruší svou omluvu pan poslanec Ivan Jáč, už je přítomen, omlouvá se Jiří Kohoutek dnes ze zdravotních důvodů, omlouvá se pan poslanec Přemysl Mališ z dnešního jednání z rodinných důvodů, omlouvá se pan poslanec Krejza z dnešní mimořádné schůze bez udání důvodu, omlouvá se pan poslanec Petr Třešňák z rodinných důvodů, omlouvá se pan poslanec Martin Kupka z dnešního jednání z osobních důvodů.

Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedo. Shodou okolností navážu na to, co zde říkal můj předřečník. Dámy a pánové, zcela typickým učebnicovým příkladem, jak rozeštvávat skupiny občanů a zasévat sémě vnitrospolečenské nenávisti, je pozměňovací návrh pod číslem 8850, který podal lidovecký poslanec Marian Jurečka a který ve svém principu obsahuje zcela nepřijatelný zásah do výpočtu důchodů některých skupin českých občanů, a to především na základě falešného předpokladu kolektivní viny, kterážto sama o sobě je navíc v mnoha případech velice sporná. Jestliže měl autor tohoto pozměňovacího návrhu pocit, že se kdokoliv provinil proti tehdy platnému právu, myšleno proti právnímu rámci před rokem 1989, a to se samozřejmě také stávalo, měl on nebo někdo z jeho kolegů, nyní tak spravedlivě zapálených, již dávno podat trestní oznámení, a nikoliv nyní takto trapně paušalizovat a s velkou pravděpodobností pouze předvolebně exhibovat. Vždyť nyní, dva měsíce před volbami do Poslanecké sněmovny, jim nemůže věřit dobrý úmysl nikdo, kdo jen alespoň trošku objektivně a realisticky uvažuje.

Zmíněná kolektivní vina a jakékoliv roubování zákonných norem na ni je skutečně zhovadilost z těch největších. A že zrovna lidovci, jejichž ideoví předchůdci a vzory ničili životy milionům obyvatel po celé planetě a po celá staletí násilnou katolizací a rekatolizací, si toto neuvědomují, je velice zarážející, a oni sami kolektivní vinu rozhodně necítí. Dnes mnozí členové této údajně demokratické partaje se na jedné straně podbízejí a poklonkují před předáky landsmanšaftu, oslovují je milými krajany, a to zcela proti duchu rozhodnutí vítězných mocností, které právoplatný a morálně oprávněný odsun po druhé světové válce iniciovaly, a k tomu si ještě dovolují vyzývat český národ ke smíření, nebo někdy dokonce i k omluvám. Sami ale více než 30 let po listopadovém předání moci jednotu národa podkopávají a rozvracejí tím, že společnost kastují a kádrují, a to na ty dle jejich názoru morálně vyhovující a na ty druhé – méněcenné, vinné, vhodné k jakési převýchově formou redukce starobních důchodů.

Když nyní čtu výčet těch, kterým by se měl takto uměle pokrátit důchod z politických důvodů, pouze žasnu. Zatímco si předkladatel dovoluje se povyšovat ve svém návrhu například nad obyčejnou sekretářku sedící na Ústředním výboru KSČ či nad zaměstnance ve služebním poměru federálního Ministerstva vnitra, vydávající někde na přepážce cestovní doklady, tak soudců a státních žalobců činných před rokem 1989 jako by se tento rek spravedlnosti, bohužel ale jen té jeho, bál. Tak nejen on se samozřejmě bojí, protože mnozí z těchto soudců a prokurátorů aktivně činných ještě dnes by si takovouto jasnou sociálně ekonomickou segregaci určitě líbit nenechali.

Osobně mě také zaráží aspekt, jak může navrhovatel měnit zákonná pravidla k výpočtu důchodu, která zde platila po desítky let. Zapomíná na to, že zde platí jakýsi nepřijatelný princip retroaktivity, a on je chce měnit nejen ideologicky, ale také poměrně hloupým způsobem. Stačí jeden ilustrativní příklad za všechny. Marián Čalfa byl od 7. prosince do 10. prosince 1989 pověřen řízením vlády. Současně od 3. 12. do 10. 12. 1989 byl prvním místopředsedou vlády, od dubna 1988 do 3. prosince 1989 ministrem bez portfeje, to znamená, že by podle pozměňovacího návrhu pana kolegy Jurečky byl v tomto období ještě morálně nečistý. Ale když byl potom ve funkci předsedy vlády od 10. 12. do 30 12. roku 1989, tak už byl stejnou optikou naprosto vyhovující.

Kolegyně, kolegové, skutečně ještě necítíte s prominutím až hloupost a pokus o revanš tohoto ideologického balastu, který má býti námi vpraven do projednávaného zákona? Jakýmsi pomyslným vrcholem nesmyslnosti a zbytečnosti pozměňovacího návrhu kolegy Jurečky je ale pojistná vsuvka, že některým vybraným osobám nebude důchod krácen za dobu, kdy "prokazatelně a bez vědomí svých nadřízených spolupracovali s účastníkem protikomunistického odboje nebo s jinou osobou nebo organizací, která prokazatelně

vystupovala proti komunistickému režimu a zasazovala se o ochranu základních lidských práv a svobod a svou spoluprací účastníka protikomunistického odboje nebo jinou osobu vystupující proti režimu v jejich činnosti aktivně podporovala". Tolik citace z pozměňovacího návrhu.

Rozhodovat o tom, kdo je kdo, by měli údajní odborníci ÚSTRu. Tak to je tedy skutečně výborné, zejména když naše veřejnost již dlouhodobě ví, jak tato zbytečná drahá instituce, prosycená předpojatými antikomunisty, funguje. Tak se můžeme těšit na skutečnou spravedlnost, opět takovou, jako když v devadesátých letech, když byly evidenční karty prominentů aktuální politické moci bezpečně uloženy tak, aby do nich bylo pokud možno co nejméně vidět. A také byl u toho tehdy lidovec, za socialismu čelný funkcionář Československé strany lidové a první polistopadový ministr vnitra Richard Sacher. Ostatně – nezasloužili by si podobní obojací lidé také zásah do svých důchodů? Nebo již porevolučně stačí, že jdou někomu na ruku?

Kolegyně a kolegové, možná někteří z vás nevědí, že tento pokus o politický revanš a segregaci části našich spoluobčanů není prvním. O něco podobného se pokusila vládní koalice ODS a TOP 09 LIDEM již v roce 2011, když navrhovali vyšší zdanění formou srážkové daně také u takzvaných prominentů bývalého režimu. Ústavní právníci je však obratem varovali, že v případě takovéto daně hrozí ústavní žaloby, protože jakýkoli diskriminační přístup ke zdanění určité skupiny může vyvolat oprávněnou ústavní stížnost, a to jim dost zkřížilo plány, protože jejich dalším krokem měl být návrh zákazu Komunistické strany Čech a Moravy, strany, která je dlouhodobě registrovaná Ministerstvem vnitra, a která nejen že se nepodílela na všech těch zlodějnách a tunelováních v devadesátých letech včetně například cinklých církevních restitucí, jako někteří členové stran takzvané demokratické opozice, ale nikdy ani na okamžik nevybočila z ústavního rámce České republiky.

A dnes to tady máme znovu. Lustrační zákony, které zničily profesní, ale i osobní život mnoha tisícům nevinných a poctivých lidí, také z důvodu aplikace kolektivní viny, již prostě některým nestačí a na antikomunistickou strunu je třeba zabrnkat tedy i jinak. Jako kdybychom neměli v naší zemi zcela jiné a závažnější problémy. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Mám zde faktickou poznámku, pan poslanec Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Svůj návrh samozřejmě podrobně v rozpravě odůvodním, ale na předřečníka musím reagovat. Jednak kdyby naši předci a mnoho žijících pamětníků komunistického totalitního režimu mohli slyšet tento projev, tak by žasli, když se tady komunista zaklíná ústavností, segregací společnosti a podobně. Vy jste se tenkrát vůbec nemazali s mladými, se starými, živnostníky, se zemědělci. Statisíce lidí jste brutálně zperzekvovali, mnoho z nich tu vaši péči nepřežilo, nepřežili výslechy. Mnoho z nich jste naprosto neoprávněně v rámci justičních vražd popravili jako nepohodlné osobnosti tehdejší politické i společenské scény.

Můj návrh není o žádné segregaci. Ten návrh jenom říká, kdo režim na opravdu silných pozicích dokázal držet. Byli to ti lidé, kteří byli na úrovni vlády, na úrovni poslanců. A tady znovu zopakuji to, co jsme říkali mnoha novinářům, že se to týká všech poslanců všech stran, které tam tehdy byly. Tak jim prostě tu dobu vyloučíme a bude se jim započítávat jenom průměr tehdejší mzdy v Československu.

Takže není to nic o potrestání, je to jenom o narovnání toho, že tito lidé díky tomu, že byli prominenti režimu, udržovali režim, který šikanoval statisíce jiných, získali vyšší vyměřovací základ pro důchody, které dneska čítají 30 0000 a více tisíc korun měsíčně. Je to

nespravedlivé vůči těm, které perzekvovali, kteří třeba někteří z nich, a vy jste se toho dotkl, na starobní důchod bohužel nemají nárok vůbec. Takže přečtěte si ty návrhy, přečtěte si, koho se to týká. Netýká se to žádné paní na podatelně. Týká se to explicitně uvedeného – vedoucích pracovníků klíčových služeb, které jsou tam vyjmenovány, nebo případně orgánů, jako je vláda nebo jako byli třeba poslanci. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já jsem omylem nezapnul časomíru, ale pan poslanec se vešel do dvou minut, jsem přesvědčený.

Paní poslankyně Valachová, připraví se pan poslanec Martínek.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, mimořádně jsme se dnes jako Sněmovna sešli z jednoho jednoduchého důvodu, a sice že chceme pokračovat v tom, aby byla pravda v České republice, že senioři a seniorky po celoživotní práci, výchově dětí a odevzdání toho, co celý život budovali z hlediska hodnot v této zemi, tak také my že jim dokážeme zpátky vrátit to, co si zasloužili, a konečně jim zajistíme důstojné důchody. Víte, že po mnoho let se vláda snaží narovnat to, co se stalo v době hospodářské krize, ale také v době takzvaných Drábkových, Šiškových a Kalouskových reforem. Trochu mě mrzí, že někteří mí předřečníci tady na to zapomněli. A není to o tom, že by byl někdo nehospodárný nebo chtěl někdo rozhazovat, ale je to o tom, co je absolutně normální, a sice pokud se někdo podílí – a v tomto případě jsou to naši důchodci a důchodkyně – na vybudování hodnot a bohatství republiky, tak je logické, že pokud už potom nemohou aktivně chodit do práce, tak se také mají podílet na tom, že jejich důchody jsou důstojné a umožňují jim zajištění jejich základních životních podmínek.

V minulých letech jsme k návrhům vlády my všichni poslanci napříč politickým spektrem hodně zlepšili a určitě po těch několika letech jsou naše důchody důstojnější. Přesto nemůžeme být úplně spokojeni a já nesouhlasím se svými předřečníky, že by to snad mělo být nějaké předvolební rozhazování. To by byla pravda, kdybychom těch minulých pět nebo sedm let nedělali nic, všichni tady měli mlýnek a vůbec by nás nezajímalo, jak důchody v České republice vypadají. To se, kolegyně, kolegové, jak víte, nestalo. Naopak, každý rok docházelo k systémovému navyšování penzí v České republice a bylo to dobře.

Dnes se scházíme, abychom nad zákonnou valorizaci zvýšili důchody tak, abychom zohlednili, že přece jenom výpočet valorizace počítá s úrovní hladinou cen z předchozího roku, a všichni víte, že v letošním roce dochází k dalším různým ekonomickým změnám a také k dopadu covidových opatření. Celkově ekonomika Evropy a světa prochází významnou proměnou, takže z mého pohledu tohle je správně, je to poctivé, je to spravedlivé, je to fér a je dobře, pokud dneska – a já věřím, že se to podaří a poslanecký klub sociální demokracie o to usiluje – navýšit nad zákonnou hranici naše důchody seniorů a seniorek o minimálně 300 korun.

Druhou věc, kterou chci zdůraznit – a zase to nepokládám za něco, co by nebylo v pořádku, protože víte, že jsme dlouhé roky v tomto funkčním období, ale i v předchozím funkčním období skrze různé komise pro spravedlivé důchody a důchodovou reformu napříč politickým spektrem hledali cestu, kde je politická shoda, jak přistoupit k tomu, abychom narovnali takzvané staré důchody, důchody starodůchodců, které jsou opravdu i přes zvyšování v předchozích letech stále velmi nízké – a tady si troufám říct, že důchody těch, co odcházeli do důchodu v devadesátých letech, jsou skutečně stále nízké i přes ono zvyšování. Mluvila o tom ministryně práce a sociálních věcí, pokud mluvila o důchodech, které nepřesáhnou 10 000 Kč.

Tady jsme se přece shodli i napříč politickým spektrem, že právě cesta zohlednění péče o děti, a tedy výpadku příjmu, ať se jednalo o ženu, či muže, převážně to samozřejmě byly ženy, naše důchodkyně, tak abychom se shodli na tom, že výchovné, tedy minimálně 500 Kč za každé vychované dítě, s tím, že víte, že je tam hranice maximálně tří let na zohlednění zvýšení důchodu, tak věřím, že tohle je shoda, kterou jsme nalezli i v rámci komise nad spravedlivými důchody, že napříč politickým spektrem se na tom shodneme, a pod návrhem, který jsme předložili a který byl také koaličně projednáván, výchovné směrem k vychovaným dětem a zvýšení důchodů v tuto chvíli dnes schválíme.

Zase to nepokládám za žádné populistické gesto, protože to je zkrátka shoda napříč politickým spektrem, a naopak bych byla velmi nerada, aby se to stalo předmětem politikaření. Byla bych ráda, abychom přijali i to z hlediska rozpočtové odpovědnosti a nastavili účinnost tak, abychom zvládli výchovné za vychované dítě pro ženy a muže, a tedy to, že byly jejich příjmy sníženy, schválit i s ohledem na státní rozpočet, a také tak vyšli vstříc nějaké naší hospodářské strategii, jak se vypořádat s dopady hospodářské krize.

Shrnuji: prosím, kolegyně, kolegové, podpořme dnes valorizaci nad zákonnou mez a prosím, shodněme se napříč politickým spektrem na zavedení výchovného, schvalme výchovné, a ani v jedné věci z těchto věcí nepolitikařme. Naopak je to věc, na které jsme se dlouhodobě shodovali. Pojďme to schválit. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. Mám zde dvě faktické poznámky – pan poslanec Valenta, poté pan poslanec Kaňkovský. S přednostním právem je připraven pan místopředseda Bauer.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedo. Jenom velice krátce v reakci na mého předřečníka, pana kolegu Jurečku. On mě tady v podstatě nařkl, že jsem jeho pozměňovací návrh ani nečetl, že se netýká nějakých sekretářek nebo vrátných, ale opak je pravdou. Ať si to tedy přečte sám, co napsal, nebo co mu kdo napsal. V § 19a je "kdo byl zaměstnancem Ústředního výboru Komunistické strany Československa", to znamená i ta vrátná byla zaměstnankyní Ústředního výboru KSČ. A když už jsme u toho člověka nebo ženy, která vydávala pasy někde na přepážce na oddělení pasů a víz, tak je pod písmenem h) "kdo byl příslušníkem Sboru národní bezpečnosti zařazený ve Státní bezpečnosti". A samozřejmě odbor pasů a víz pod Státní bezpečnost také spadal, stejně jako třeba ochranka parlamentu, která je tady i dnes, ale už to není samozřejmě Státní bezpečnost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Kaňkovský, faktická poznámka.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, budu krátce fakticky reagovat na kolegyni Kateřinu Valachovou. Klub KDU-ČSL rozhodně podpoří ocenění žen a v případě návrhu ČSSD i mužů, kteří se podíleli na výchově dětí, protože to je skutečně správné. Jsme přesvědčeni o tom, že zejména směrem k ženám, které vychovaly děti a kde víme, že tyto ženy mají dneska v průměru o 2 000 nižší penzi, než by měly, kdyby jim byly započítané všechny platy, kdyby děti nevychovávaly, to znamená, když pracují na zkrácený úvazek a podobně, my tohle považujeme za velmi důležité.

Nicméně znovu tady musím opakovat – už jsme to tady říkali vlastně opakovaně – ČSSD s tímto návrhem přichází teď, v tuto chvíli, KDU-ČSL s tímto návrhem přišla během tohoto volebního období už minimálně třikrát, myslím si, že poprvé už v roce 2018. Nic to

nemění na tom, že myšlenka je to správná, jenom mě mrzí, že ČSSD, která má v tuto chvíli v gesci Ministerstvo práce a sociálních věcí, nespolupracovala na této myšlence už dříve. Tuto změnu jsme mohli mít schválenou už v roce 2018, a pokud v tu dobu paní ministryně tvrdila, že návrh KDU-ČSL není legislativně dotažený, nic nebránilo MPSV tento návrh rozpracovat, a v tuto chvíli jsme tady nemuseli stát, v tuto chvíli už to mohlo platit.

Nicméně klub KDU-ČSL podpoří návrh ČSSD. Máme samozřejmě i svůj návrh, ale pokud neprojde návrh KDU-ČSL směrem k vychovaným dětem a navýšení maminkám, případně tatínkům o 500 Kč, podpoříme i návrh ČSSD. Jen opakuji, mohlo to být dřív a bylo to v gesci MPSV.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji kolegovi za dodržení času k faktické poznámce. Teď s přednostním právem pan místopředseda klubu ODS Jan Bauer, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi opravdu krátce několik slov za poslanecký klub Občanské demokratické strany.

Možná že se mnou někteří z vás nebudou souhlasit, ale já jsem bytostně přesvědčen, že o důchodech, že o vylepšování parametrů už tak velmi složitého penzijního systému v České republice, se nemá rozhodovat o prázdninách, nemělo by se rozhodovat na mimořádné schůzi, a už vůbec ne, aby se rozhodovalo nějakých 70 dní před parlamentními volbami. A navíc si myslím, že o důchodech by, a je to můj dlouhodobý názor, neměly rozhodovat stranické sekretariáty, a platí to bez rozdílu všech politických stran. Myslím si, že bychom měli mít v naší zemi nějaký mechanismus, valorizační mechanismus, jak k důchodům systémově přistupovat.

Asi všichni dobře víte, že tato země má svůj valorizační mechanismus. Důchody se každoročně prostřednictvím zákonné valorizace zvyšují o inflaci a zvyšují se o polovinu růstu reálných mezd. Také bych chtěl připomenout – a nebyl jsem u toho já, ale myslím si, že to bylo správné rozhodnutí – že v minulém volebním období se tento valorizační mechanismus uzpůsobil v naší zemi prostřednictvím rozhodnutí Poslanecké sněmovny. Byla zavedena takzvaná důchodcovská inflace, která zahrnuje trochu jiný spotřební koš u seniorů než u ostatních domácností, a navíc někdy v roce 2017 se změnil parametr růstu reálných mezd z tehdejší jedné třetiny na současnou jednu polovinu. Z toho důvodu už minulá Poslanecká sněmovna významně zohlednila, že náklady českých seniorů jsou trošku jiné než náklady českých domácností. Mám informace z tehdejšího Lidového domu, že i tehdejší premiér České republiky Bohuslav Sobotka poté, co se změnil ten parametr na jednu polovinu reálných mezd, měl vážné obavy, jestli si tento růst důchodů bude moci naše země do budoucna dovolit.

Druhá věc. My jsme tady samozřejmě dneska kvůli tomu, aby se zvyšovalo nad rámec zákonné valorizace od navrhovaných 300 Kč, a samozřejmě i z toho důvodu, že tady tento sněmovní tisk máme, se sešlo necelých 30 pozměňovacích návrhů. Chci říci nejenom tady přítomné paní ministryni financí, ale i paní ministryni práce a sociálních věcí: to není žádná důchodová reforma. Ať to nazýváme jakkoli, důchodová reforma se prostě nedá řešit pozměňovákama. Nedá se řešit, takto se nedá v naší zemi postupovat. Je to nešťastná věc, která se řeší na poslední chvíli.

A z toho důvodu jenom dovolte říci stanovisko Občanské demokratické strany, které je neměnné, já jsem se vyjadřoval mnohokrát do médií. My jsme byli v minulosti připraveni a také jsme podporovali zvyšování důchodů v naší zemi v rámci zákonné valorizace

a v minulých letech jsme podpořili navyšování důchodů nad zákonnou valorizaci, i když to není systémová věc, ale byli jsme si vědomi toho, že v minulých letech Česká republika zažívala mimořádný ekonomický růst, a čeští senioři si také zasloužili mít svůj podíl na tomto mimořádném ekonomickém růstu. Ta situace se za poslední rok a půl opravdu dramaticky – dramaticky – změnila. Máme rozvrácené veřejné finance, jsme nebývale zadluženi a myslím si, že není vhodná chvíle, abychom navyšovali české důchody, které se navyšují o opravený valorizační vzorec nad rámec zákonné valorizace. Z toho důvodu si spíše myslíme – a já se za to nestydím – že stejně jako rouškovné na konci roku 2020 i toto zvyšování je spíše politický symbol, spíše snaha si uplatit voliče před nadcházejícími volbami do Poslanecké sněmovny.

Druhá věc, to je ta pseudonereforma nebo reforma, to jsou všechny ty pozměňovací návrhy, které máte všichni před sebou. Já se přiznám, že z nich nejsem nadšen. Pokud se na ně podíváte, pokud se podíváte na jejich rozpočtové dopady, tak mimo těch, které se týkají třeba komunistických kádrů v minulosti, nebo některé pozměňující návrhy, které navrhuje předseda poslaneckého klubu Pirátů, tak většina z nich má dopad na deficit státního rozpočtu.

Abych nebyl pokrytecký, i můj pozměňovací návrh, respektive ten, který podal kolega Krejza, znamená deficit státního rozpočtu v jednotce nebo asi ve dvou miliardách korun. Z naší strany to není žádná snaha o důchodovou reformu, my se pouze dlouhodobě, už po dobu tří let, snažíme pozměnit jeden parametr, kterým se vyplácí důchody v České republice – to je těch známých 85+, 1 000 korun. My si opravdu myslíme, že lidé, kteří jsou starší 85 let, mají mít nárok na tisícovku, nicméně lidé, kterým je 79, 82, mají přibližně stejné náklady na své živobytí, a proto přicházíme již asi potřetí s tím naším návrhem, aby tu tisícovku dostávali ne pouze lidé 85+, ale ti, kteří jsou 20 let v důchodu.

Obecně tento návrh zákona ve finální verzi nebudeme podporovat, jsme ovšem připraveni podpořit náš pozměňovací návrh a některé další, které předkládají kolegové napříč politickým spektrem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Bauerovi. Nyní bude faktická poznámka Kateřiny Valachové.

Ještě předtím, než přijde hovořit, konstatuji došlou omluvu pana poslance Lukáše Kolaříka ze zdravotních důvodů.

Máte slovo k faktické poznámce, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji, pane předsedající. Velmi stručně, já jsem chtěla reagovat na kolegu Kaňkovského. Nemá smysl se přetahovat, kdo vymyslel nějakou dobrou myšlenku dřív – teď narážím samozřejmě na výchovné za vychované děti pro ženy i muže, kteří po dobu péče o dítě neměli možnost mít plné příjmy v zaměstnání, a to je přesně to, co chceme v jejich důchodech, férových důchodech, zohlednit. My jsme podali pozměňovací návrh k výchovnému, ano, je to pravda. Udělali jsme to proto, abychom to prosadili ještě v tomto funkčním období. Na základě shody s komisí pro spravedlivé důchody – a také samozřejmě věříme v podporu našeho koaličního partnera, protože výchovné směrem zejména k ženám způsobí to, že narovnáme ty nespravedlivé důchody u starodůchodkyň, ty staré důchody, které se nám pořád nedaří narovnat. Je to systémová věc, nic lepšího jsme nikdo za X let nevymysleli, než tedy buď postupovat prostřednictvím valorizace, nebo jít cestou mimořádného příspěvku za vychované dítě. Víme, že v obou případech bude dopad na právě starodůchodkyně, zejména ženy, a zejména na ty nejnižší důchody, o co by nám, zákonodárcům, mělo jít především. A domnívám se – i směrem k ministryni financí – že toto podpoří, protože to je samozřejmě nejenom spravedlivé, ale i rozpočtově odpovědné, že míříme na nejnižší důchody. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Tomáš Martínek, připraví se Tereza Hyťhová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, přál bych si, abychom opravili valorizační mechanismus, aby již nebyl zneužíván k volební kampani, ale aby již fungoval automaticky a důstojně navyšoval důchody i bez nutnosti každý rok otevírat tento zákon. Chtěl bych upozornit, že tím, jak nesystémově zasahujeme do valorizačního schématu, způsobujeme některé křivdy, které by se doopravdy dít neměly, například že lidé, kteří odešli v prosinci minulého roku do starobního důchodu, například i předčasného, tak následně díky mimořádné valorizaci měli vyšší výměru důchodů než lidé – jejich vrstevníci, kteří například pracovali o tři čtyři měsíce déle, odešli třeba až v březnu, dubnu, i s více odpracovanými měsíci i s vyššími příjmy, ale měli díky tomu, že nestihli valorizaci, následně nižší výměru důchodů. To je opravdu nesystémové, demotivační a bylo by dobré tohleto napravit, aby se to nedělo.

A to můžeme zařídit právě tak, že opravíme mechanismus natrvalo. Pokud se tady zdá, že je nedostatečný, tak pojďme ho zvýšit, pojďme ho upravit, například zvýšením základní výměry a tak dále, ale už se vyhněme tomu, aby z toho bylo politikum. Částečně by tuto křivdu mohl pomoci narovnat můj pozměňovací návrh B1, který má alespoň těm seniorům, kteří pracují dobrovolně při pobírání důchodů nebo přesluhují, zvýšit částečně koeficienty k navyšování důchodů. Je to sice symbolické, není to dostatečné oproti tomu, co tady nyní budeme schvalovat, ale je to alespoň část spravedlnosti pro ty, kteří v tuto chvíli doopravdy budou mít nižší důchody, pravděpodobně opět jenom proto, že se rozhodnou pracovat o něco déle, a to je strašně nesystémové.

Dále bych vás chtěl požádat o podporu dalších pozměňovacích návrhů, které předkládáme. Všechny jsou rozpočtově odpovědné. Například máme zde pozměňovací návrh, takzvanou dotační vratku, která by úpravou, zpřesněním zákona o střetu zájmů umožnila vyplatit seniorům až 1 000 korun, podporu perzekvovaných občanů v době komunistického režimu, například tedy započítání doby při vyloučení z politických důvodů ze škol či započítání náhrady za dobu politického ochranného dohledu.

Kromě toho bych chtěl připomenout, že samozřejmě plně podporujeme zákonnou valorizaci více než 450 korun s tím, že chci upozornit, že pozměňovací návrhy, které jsou nahrány, tak velká část z nich není rozpočtově odpovědná. Pokud by byly schváleny například všechny, tak by se jednalo o další negativní rozpočtový dopad více než 70 miliard korun k tomu, co již je – samotná zákonná valorizace je nějakých 16 miliard, k tomu tento pozměňovací návrh 11 miliard a k tomu další pozměňovací návrhy, které jsou doopravdy řádově desítky miliard v době, kdy se zadlužujeme rychlostí 400 až 500 miliard korun ročně. To je neuvěřitelné tempo, a doopravdy pokud tedy aspoň trochu zdravého rozumu, mysleme při hlasování na to, že budoucnost České republiky, všech občanů, závisí na tom, že budeme mít veřejné finance v nějaké kondici, abychom se neposunuli někam hluboko, aby se nemusela snižovat životní úroveň všech občanů České republiky, aby na to nedoplatili i senioři, a především samozřejmě pracující a jejich děti. Prosím, mysleme na to při hlasování. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martínkovi, nyní paní poslankyně Tereza Hyťhová, připraví se Stanislav Juránek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych se chtěla vyjádřit k tomuto návrhu o zvýšení našim důchodcům na jejich důchody. V prvé řadě bych se chtěla vyjádřit k tomu, zda tohle je politikum, nebo není. Samozřejmě chceme podporovat důchodce a tento návrh podpoříme, nejvyšší možnou valorizaci podpoříme, avšak na druhou stranu musím říct, že pokud to není politikum, tak proč se tady dneska na konci července scházíme na mimořádné schůzi ve třetím čtení? Přijde mi to trochu zvláštní. Kdyby vám opravdu, milá vládo, záleželo na vašich důchodcích, tak jak tady tvrdíte, tak bychom se tady dneska nemuseli scházet, brali byste tento návrh jako prioritní a byl by schválen již dávno.

Od paní ministryně Jany Maláčové tady slyšíme už několik let, že se důchodová reforma připravuje. Pokud je tenhle zákon, tenhle návrh tou onou důchodovou reformou, tak musím říct, že se to opravdu nepovedlo. My chceme podporovat důchodce systematicky. Obávám se však, že tento návrh není systematický ani zdaleka. (S úsměvem.) Pouze mi to připadá jako takový předvolební tah ČSSD, kterým si chce naše voliče, důchodce, pojistit.

Jak říkám, my tento návrh podpoříme, ale nevidím to jako opravdu šťastné. Naši důchodci si opravdu zaslouží důchodovou reformu a kvalitní a spravedlivé důchody, ne však částkou 300 korun, která ještě je zpracována tak, jak je zpracována, to znamená, že důchodová reforma je v podstatě tisíc pozměňovacích návrhů od všech možných poslanců. To je naprosto, naprosto nehorázné.

Jinak ještě bych se chtěla vyjádřit k tomu, protože tady na internetu koluje takový nešvar, že Trikolóra chce zrušit důchody. Šíří to nějaká politická strana, nevím kdo, takže bych se ještě na základě tohoto chtěla vyjádřit, jak my vidíme situaci s důchody. Jak jsem říkala, my toto podpoříme, ale my máme také v programu – a myslíme si, že to je cesta, kterou bychom se mohli vydat do budoucna – že chceme umožnit takzvanou mezigenerační solidaritu v důchodovém systému, což je dobrovolné převedení části daní ve prospěch rodičů či prarodičů jejich potomky. Je to pětiprocentní částka z daní, kterou by občané mohli poslat svým rodičům či prarodičům na důchod, a kam by část jeho daní, které musí občan dneska odvádět, šla přímo na ten důchod. To znamená, že bychom si my sami efektivně šetřili na další generace, protože dneska stejně člověk platí nehorázné daně státu. Pokud to sledujete, tak byl tady v červnu takzvaný den daňové svobody, to znamená, že půl roku vlastně platíte státu a půl roku pak platíte, teprve vyděláváte na sebe. Takže vzhledem k tomu, jak máme vysoké daně, si myslím, že kdyby 5 % z těchto daní bylo odváděno našim důchodcům, našim babičkám a maminkám, tak si myslím, že tohle je třeba jeden z efektivních návrhů.

Dále samozřejmě je nutné posílit zásluhové a spořicí složky penzí a také chceme, aby solidární část byla jednotná. Dále bych se ještě vyjádřila k takzvanému rouškovnému, protože tady to dneska padlo, že vlastně i během covidu naši důchodci dostali nějaké mimořádně částky, myslím mimo pravidelnou valorizaci. Tak toto je také samozřejmě sice hezké, že dostali pár stovek na rouškovném, avšak opět to vidím jako takové předvolební politikum naší vlády, protože opravdu pár stovek na rouškovném mojí babičce tedy vůbec nepomohlo. Nevím, jak vaší mamince nebo babičce, ale té mojí rozhodně ne.

Takže pokud po osmi letech tady paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová nedokázala se svojí vládou, protože už je u vlády osm let, napsat kvalitní důchodovou reformu, tak se obávám, že to nebude schopna udělat ani v dalším volebním období, ani v tom dalším. To je prostě holý fakt. Takže chtěla jsem tohle říct, protože se domnívám, že pokud nám všem závisí na důchodcích nebo záleží nám na tom, aby měli kvalitní život, aby měli peníze, za které se dá žít, tak nechápu, proč tohle nebyla priorita naší vlády a proč se tady scházíme dneska na mimořádné schůzi. Je to pro mě nepochopitelné. Důchodová reforma tady měla být dávno. Toto za důchodovou reformu nepovažuji, je to předvolební slib ČSSD,

který hovoří pouze o tom, že naše vláda je neschopná a pro důchodce za celých osm let nedokázala zajistit kvalitní a spravedlivé důchody.

Takže ještě jednou, podpoříme tyto návrhy, nejvyšší možnou valorizaci, podpoříme to, protože chceme, aby se naši důchodci měli dobře, protože si to zaslouží, ale nezlobte se na mě, je to po těch letech obrovská ostuda a měli byste se stydět, protože jak se říká, slibem nezarmoutíš, a v tomto případu je to naprostý holý fakt. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Hyťhové, nyní Stanislav Juránek, a zase ještě přečtu jednu omluvu došlou předsedovi Sněmovny, a to od Karla Krejzy z rodinných důvodů. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážený pane předsedající, kolegové a kolegyně, jsem rád, že tady jsme se dnes sešli, a vcelku mi nezáleží na tom, jestli je před volbami, nebo jestli není před volbami. Já v těchto volbách nekanduji, ale ještě bych měl teď na poslední chvíli příležitost napravit tu největší nespravedlnost, která v těch důchodech panuje, a to, prosím vás, je nespravedlnost mezi mnou a mojí ženou.

Ano, slyšíte dobře, já to nechci pojmout nijak jinak. Mám doma konkrétní příklad obrovského rozdílu v důchodovém systému, protože já sám už jsem důchodce, moje žena už je také důchodkyně a rozdíl mezi námi je obrovský. Moje žena bere 7 100 korun. Vy tady mluvíte o tom, že by měl být nějaký průměr někde kolem 14 000, 15 000. Moje žena bere 7 100 korun a bere je ze dvou důvodů.

Ten první důvod je, že byla devět roků doma s dětmi, a ten druhý důvod je, že byla 11 roků doma, když se starala o svoje rodiče. To je dohromady 20 let. A teď, prosím vás, dobře mě sledujte. Když jsme začínali, to znamená, neměli jsme děti, moje žena brala víc peněz, než kolik jsem bral u Jihomoravských státních lesů. Moje žena pracovala v Komerční bance, prosím, a to po celou dobu, kdy bylo možné v té Komerční bance pracovat v průběhu jejího života. To znamená, nebyla tam na žádném podřadném místě, ale ten výsledek byl dokonce ještě umocněn tím, že v okamžiku, kdy já jsem bral nějaký plat a ona byla doma s dětmi, tak jí každý rok navyšovali plat, aby se k nim znovu vrátila, a ten její plat potenciálně byl vždycky vyšší než můj, který jsem bral v Lese. Znovu říkám, já u Jihomoravských státních lesů, moje žena v Komerční bance a ten rozdíl jediný, kterým tam je, je v tom, že ona se vlastně obětovala pro tuhle zemi, protože máme tři děti – říká se, že třetí dítě je pro stát. Největší ekonomický problém, který máme, tak je, že máme málo dětí. Prosím, přečtěte si ty skvělé ekonomické zprávy, které k tomuhle závěru vždycky dostupují.

Druhá věc je, že tomuto státu ušetřila obrovské peníze v okamžiku, kdy se starala, zejména tedy delší dobu, to bylo devět roků, o svoji maminku. A vezměte si jenom tu záležitost, že když se o ni stará, tak ne ona – maminka dostávala peníze ve výši nějakých tehdy něco kolem $10\ 000$ – ale moje žena nedostávala ani korunu. Pokud by se o tuto ženu staral stát, průměrně to vychází v Jihomoravském kraji někde mezi 50 000 a 55 000 měsíčně. To znamená, jenom si vezměte, kolik uspořila tomuto státu, jednak tím, že máme doma tři děti – už ne, už jsou všichni dospělí a sami děti mají – ale také na druhou stranu tím, jak ušetřila v sociálním systému.

A teď se dostáváme k tomu, že já beru důchod, který je pětkrát vyšší, než je její důchod. Ano, pracoval jsem v Lese, ten plat mi potom rostl, protože jsem postupoval nějakým způsobem a měl jsem ho čím dál vyšší, ale klíčové je, že jsem dostal nějaké peníze za to, že jsem byl v politice, jak starostou, tak hejtmanem, tak senátorem, tak poslancem, to znamená, prošel jsem celou tady tuhle škálu, a znovu si troufnu říct, že kdyby ona celou dobu pracovala v Komerční bance, přesto by měla víc peněz než já.

Prosím vás, tuhle nespravedlnost dnes v kompletní výši neodstraníme. Ale já bych velmi prosil za to, aby se důchod mojí ženy zvedl o těch třikrát 500 korun, to je 8 600 korun, a aby ten poměr mezi námi tedy nebyl už pětinásobný, ale o něco menší. A prosím vás o to všechny. Mně je jedno, kdo je podepsaný teď pod tím návrhem, která politická strana.

Já vím, že my jsme to počítali před šesti lety v rámci KDU-ČSL a kdybychom to počítali podle stejného vzorce, tak je to teď 750 korun. Ale já prosím alespoň o těch 500 korun, aby ta nespravedlnost mezi mnou a mojí ženou byla odstraněna alespoň symbolicky. Kdybychom to chtěli udělat jinak správně, tak protože jsme společně žili v té domácnosti, a budeme teď spolu 38 let, tak myslím, že mnohem spravedlivější by bylo – ale to už je otázka té budoucí důchodové reformy, o které já tady hlasovat nebudu, protože nejsem mezi kandidáty do Poslanecké sněmovny v tom příštím volebním období – tak tam je jenom důležité říct, že jsou různá řešení, jak to řešit systémově.

To jedno z nich bych viděl, aby důchod mezi námi dvěma byl sečten a vydělen dvěma, aby to byl společný důchod těch dvou manželů, kteří spolu takhle prožili celý život a nesli tu tíhu domácnosti. A ještě lepší řešení už před lety přinesl papež Jan Pavel II. při debatě s ekonomy a se soudci, kdy po několikatýdenní debatě tam i dospěli k takovému krásnému názoru, že by neměl být rodičovský příspěvek, že by měl být rodičovský plat. A z toho, kdybychom potom nějakým způsobem odvíjeli do budoucna v rámci tohoto návrhu i ten směr důchodové reformy, tak bych byl velmi rád, kdybychom se k tomu, respektive už beze mě, abyste se k tomu dopracovali.

Ale vracím se zpátky. To tady není na stole. Tady na stole je jenom, a já to říkám, skutečně jenom symbolické ocenění té jedné části toho, co moje žena dělala, a to je, že se starala o výchovu našich dětí. A já vás moc prosím, aby se ten rozdíl v důchodu mezi mnou a mojí ženou snížil. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanislavu Juránkovi. Ještě je přihlášen pan poslanec Marian Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji vám, vážený pane předsedající. Já tedy teď se řádně přihlašuji do rozpravy před závěrečným hlasováním k tomuto návrhu novely zákona o důchodovém pojištění a dovolte mi, abych trošku podrobněji zdůvodnil motivy, které nás vedou k tomu, abychom vás žádali jako poslankyně a poslance o podporu našich pozměňovacích návrhů.

Hodně už tady řekl předřečník Stanislav Juránek, který poukázal na tristní stav, který se týká více než jednoho milionu žen v České republice, které pět, osm, deset let, v některých případech i více, obětovaly svůj profesní růst, kariéru, zvyšování svých mezd tomu, že vychovávaly děti. Vychovaly tři, čtyři, pět, v některých případech i více dětí, které naprosto řádně pracují, jsou dneska těmi, kteří táhnou průběžný důchodový systém, a bohužel, tak jak jsem tady opakovaně v minulosti říkal, náš důchodový systém je nastaven tak, že tyto rodiče, tyto mámy vlastně za toto potrestá.

Tento stav je potřeba napravit ve dvou rovinách. Jedna rovina je vyřešit důsledek a druhá rovina je do budoucna odstranit příčinu. Vyřešení důsledků je návrh teď, který se týká té pětistovky jako určité kompenzace těm ženám za to, že dneska mají důchod 2 000 korun v průměru nižší. To je ten návrh, který jsme tady předložili my jako lidovci opakovaně a dnes také i nově sociální demokracií. Já si jenom dovolím říci, že tento návrh ve svém principu podpořil také i pan premiér – když se podíváte, a možná to někteří v prvních řadách vidíte, rok 2019, pan premiér Andrej Babiš jasně říká: Vyšší důchod za víc dětí. V tom rozhovoru

pro Lidové noviny a dále pro ta další média, která to přetiskla, se jasně hlásí k tomu, že je potřeba, aby se tento princip tady zavedl, aby se to uplatnilo.

A pak je do budoucna ale velmi důležité vrátit se k tomu při důchodové reformě, odstranit problém v té příčině. Ta příčina tady také byla zmíněna tím osobním popisem situace, kterou tady řekl Stanislav Juránek, ale týká se velkého množství rodičů v České republice, kdy jeden z rodičů má výrazně vyšší plat, dělá naplno kariéru – jsou to právnické, lékařské profese, netýká se to jenom nás, třeba například politiků – a ten druhý z rodičů je doma a věnuje se naplno výchově dětí po nějaký čas. Ne vždycky jde skloubit rodičovství a mateřství s prací a s kariérou, ne všechna povolání to umožňují, a tady odstranění té příčiny by bylo umožnit společný vyměřovací základ pro výpočty budoucích důchodů. Pomohlo by to nejenom v situaci, kterou tady popisujeme, ale pomohlo by to také změnit výši vdovských a vdoveckých důchodů v okamžiku, kdyby tito manželé nebo rodiče mohli spolu ten vyměřovací základ sdílet, vytvořit z něj průměrný základ pro výpočet budoucího vdovského, vdoveckého nebo starobního důchodu. To už tato Sněmovna nestihne, ale je potřeba, aby se toto podařilo v tom příštím období a aby se k tomu také budoucí vláda a budoucí Sněmovna dostala.

A je potřeba posílit v našem důchodovém systému mezigenerační sounáležitost. Jestliže se napřed rodiče starají o své děti, bez nich bychom tady nikdo z nás nebyli, tak je potom potřeba, aby v jiné fázi života se uměly děti postarat o své rodiče a aby generační sounáležitost byla podpořena nejenom těmi nástroji, o kterých jsem doteď hovořil, ale například i možností alespoň symbolické asignace, aby děti mohly část svého odvodu poukázat přímo na výplatu důchodu svých rodičů.

To jsou návrhy, které by pomohly k tomu, aby systém byl více vyvážený a aby více pamatoval na onu velmi důležitou mezigenerační solidaritu, na kterou společnost velmi často zapomíná, a i tento princip by pomáhal více připomínat občanům, daňovým poplatníkům.

Máme tam potom návrhy, které se týkají právě i úprav vdovských a vdoveckých důchodů. Nevím, nakolik, poslankyně a poslanci, znáte problematiku vdovských a vdoveckých důchodů, kdo na ten důchod má nárok, kdo ho nemá. Ty parametry jsou dneska poměrně velmi přísné. Výše výměry není dneska nikterak vysoká, a proto jsem poukazoval na to, že právě především vdovy a vdovci jsou na tom ze všech starobních důchodců nejhůře. Oni se nám propadají na sociální dno do problémů, aby zaplatili náklady na své živobytí, náklady na bydlení, náklady na lékařskou, sociální péči a další věci, které souvisí výrazným způsobem s kvalitou jejich života.

I když ten návrh dneska s vysokou pravděpodobností nebude mít tady většinovou podporu, je potřeba se k němu vrátit v budoucnu. Je potřeba otevřít otázku životní úrovně vdov a vdovců v České republice a toho, jaké mají parametry a kdy mohou získat nárok na tento důchod, i třeba v návaznosti teď na postcovidové období, kdy tady přibylo výrazným způsobem množství vdov a vdovců, kteří řeší své životní sociální problémy. Takže i na tyto návrhy, které tam jsou, bych chtěl poukázat a poprosit vás, pokud opravdu chceme pomoci lidem, kteří tu pomoc potřebují a propadají se nám sociálním sítem české společnosti, abychom zvážili podporu i těchto návrhů.

Pak bych se chtěl dostat také k těm návrhům, které už tady byly zmiňovány a byly napadány především kolegy poslanci z klubu komunistické strany, KSČM tedy, ať jsem přesný. Chápu, že oni mají velký problém s těmito návrhy, že je odmítají z mnoha důvodů. Já tomu rozumím. Kdyby tady asi nestáli na barikádě, neříkali kritická slova, tak by ty návrhy nebyly v pořádku, ale podívejme se na to, že tyto návrhy, principiálně stejné například v případě Slovenska i legislativně velmi podobné, byly přijaty v Německu, v Polsku, v pobaltských zemích, Chorvatsku, naposledy právě na Slovensku, a byly tam přijaty

i v dobách mimo před volbami. Nelze obviňovat například slovenskou vládu, že tento návrh přijali před třemi měsíci, že by bylo na Slovensku před volbami, přesto ho přijali. Můžeme obviňovat slovenské poslankyně a poslance, že to udělali pozdě, ale udělali to. Principiálně bychom mohli kritizovat například izraelské tajné služby a její pracovníky, kteří dokázali i desítky let po konci druhé světové války nevzdat boj za spravedlnost a trestat tehdejší prominenty nacistického režimu. Ale tento návrh není o trestání, tento návrh je pouze o narovnání sociální nespravedlnosti, a lepší pozdě než vůbec.

Pokud i tento návrh tady nebude mít většinu, protože komunisté tady drží tuto vládu ještě v těch posledních dvou třech měsících u moci, takže chápu, že tady vliv komunistů se projeví asi na celou koalici a nenajdou se tady odvážní poslanci, kteří by hlasovali opravdu podle svého přesvědčení, vědomí a třeba i z úcty vůči svým rodičům nebo prarodičům, kteří byli perzekvováni, tak vás chci upozornit na pozměňovací návrh, který se týká desítek osob, má naprosto minimální rozpočtové dopady, ale týká se lidí, kteří byli zavření komunistickým režimem, nemohli pracovat a nesplnili zákonnou dobu pro to, aby jim mohl být vyměřen starobní důchod.

Já vás chci poprosit, abyste aspoň měli odvahu a čest pro tento návrh, který naprosto jasně odstraňuje perzekuci těchto lidí 30 let po konci komunistického režimu, ale aspoň tento návrh abyste podpořili. Ti lidé si to zaslouží. Takže prosím pěkně o podporu těchto návrhů.

Jinak musím závěrem říci a také poděkovat i v rámci tohoto volebního období za mnoho návrhů, které jsme tady předkládali, které se týkaly podpory rodin, rodičů. Podpory zvládnutí nákladů na výchovu dětí, například právě zvýšením slevy na poplatníka, která se odehraje v letošním roce, ale i v příštím roce, je to celkové zvýšení slevy na poplatníka o 6 000 korun. Také prošlo zvýšení slevy na děti, na druhé a třetí dítě, velmi důležitý krok, který pomáhá motivovat pracující rodiče. Samozřejmě prošlo i zvýšení dětských dávek a dětských přídavků. Ale všechny tyto věci směřovaly k pomoci rodinám, rodičům v České republice, aby i oni zvládli nárůst a dopady inflace. Ty nárůsty jsou obrovské, vidíme to u stavebního materiálu, ale vidíme to u dalších věcí.

Chci také poděkovat za návrh, který se tady předkládal zhruba před skoro už třemi lety – snížení DPH na teplo. Přes 2 miliardy korun zůstaly v českých rodinách, především tam, kde jsou lidé závislí na centrálním zásobování teplem, a mohl bych pokračovat. Ale říkám to proto, že i když se v mnoha věcech neshodneme, podařilo se tady prosadit i některé návrhy, s kterými jsme přišli my jako opoziční strana, a za to se sluší ne kvůli nám, ale kvůli rodičům, kvůli dětem, kvůli rodinám poděkovat, že jsme jim těmito návrhy pomohli usnadnit jejich složitou situaci. Ale je tady spousta věcí, která ještě na tu změnu čeká, a je nutné ty věci udělat.

Děkuji vám za pozornost a ještě jednou se přimlouvám za to, zvažte podporu některých návrhů, které jsme předložili, i když jste poslanci vládní koalice, protože ty návrhy mají své opodstatnění – nejenom pětistovka maminkám, ale například i pomoc těm desítkám lidí, kteří byli tvrdě perzekvováni – bohužel dneska jsou potrestáni tím, že nemají nárok na žádný starobní důchod. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan poslanec se dočkal. Nyní faktická poznámka Terezy Hyťhové. (Poslankyně Hyťhová: Děkuji.) Ještě chviličku. (Poslankyně Hyťhová: Ano.) Poté je faktická poznámka místopředsedy Okamury a poté poslance Ferjenčíka. Máte slovo.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Děkuji. Já jsem chtěla tady říci, že jsem ráda, že se shodneme na tom, že takzvaná mezigenerační solidarita, co jsem tady před chvilkou popsala,

protože to máme naše hnutí Trikolóra, svobodní soukromníci v programu, má tady podporu, konkrétně pan Jurečka to tady zmiňoval. Jsem ráda a chtěla jsem poprosit, aby se tato věc opravdu zvážila, abyste ji vy zvážili, protože to je cesta, kterou můžeme jít.

Akorát jediné, s čím tedy úplně nesouhlasím, je, aby takovéto zásadní věci byly předkládány v pozměňovacích návrzích. Vím, že samozřejmě to je myšleno dobře, a nemyslím to ani k předřečníkovi, ale takové věci by měla řešit paní ministryně Maláčová pomocí kvalitní důchodové reformy, a takovéto zásadní věci by opravdu neměly být předmětem pozměňovacích návrhů – na tom si myslím, že se všichni shodneme. Takže jenom jsem chtěla poděkovat za to, že tady panuje shoda na tom, že toto je efektivní cesta, jak zlepšit systém důchodů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní místopředseda Okamura s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych se chtěl předsedy KDU-ČSL Mariana Jurečky, protože když jsme se dívali na ten návrh, že chce snížit důchody exponentům minulého režimu, tak já se na to můžu zeptat, protože mně bylo v době sametové revoluce sedmnáct, a nikdy jsem... v té době jsem... já jsem nikdy v KSČ nebyl. Ale bude se týkat, prosím vás, také bývalého předsedy lidovců Josefa Bartončíka, který byl usvědčeným agentem StB, a i všech vlastně lidovců, členů Lidové strany, kteří ho zvolili tedy v roce 1989 za předsedu Lidové strany? Já se na to ptám, protože to tam není upřesněno, tak aby nám to bylo jasné.

A jenom bych chtěl připomenout, že usvědčený agent StB a předseda lidovců Josef Bartončík byl poslancem parlamentu od roku 1982, takže se chci jenom zeptat, abychom si to upřesnili, jo, protože mezi lidovci, tam jejich předseda byl přímo agent StB. Tak já se chci zeptat, koho všeho se to vlastně bude přesně týkat, abychom si to jenom upřesnili. My jsme v KSČ nebyli, takže já se na to musím zeptat, nikdo z SPD nekolaboroval ani nekooperoval v tomto smyslu, takže jestli to můžete upřesnit, protože u vás máte přímo nejvyšší představitele, kteří byli estébáci a kolaborovali, tak jenom, na koho se to všechno bude týkat, abychom si to jenom vyjasnili. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka, poté pan kolega Jurečka. Pan poslanec Ferjenčík... (Poslanec Ferjenčík z lavice: Do rozpravy.) Do rozpravy, aha, tak pardon. Nyní pan poslanec Jurečka s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji moc. Já na to odpovím velmi rychle. Pokud si poslankyně nebo poslanec přečetli kompletní návrh včetně důvodové zprávy, tak je zjevné, že ten návrh zákona jasně říká: Padni komu padni. Jakémukoliv poslanci, ať už tehdejšího Národního shromáždění, nebo federálního, nebo členům vlády, měří naprosto stejným metrem. Takže na vaši otázku: i jeho by se to případně týkalo.

Samozřejmě je potřeba odlišit, jestli v té době to měl jako hlavní svoji činnost, nebo byl zaměstnán někde jinde, z které výplaty se mu počítal ten vyměřovací základ, protože ne zdaleka všichni poslanci v celém tom období to měli jako svoji hlavní činnost, nebyli za to mnozí z nich honorováni. Takže ale týká se to principiálně všech, padni komu padni. Ten princip je naprosto jednoduchý, jednoznačný, v tom návrhu je to popsáno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Faktická poznámka místopředsedy Okamury, poté pana poslance Bělobrádka a řádně přihlášen je kolega Ferjenčík. Máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Jenom já bych chtěl ještě jednou upřesnit tu svoji otázku. To znamená, když členové vaší strany, lidovci, volili předsedu lidovců v roce 1989 a zvolili si usvědčeného estébáka za předsedu vaší strany, Josefa Bartončíka – já se jenom ptám, jestli i tito vaši členové, kteří zvolili kolaboranta s minulým režimem estébáka, jestli také v tom jsou zahrnuti. Proto mi to nebylo jasné. Chci jenom vysvětlit váš pozměňovací návrh, protože vy jste tady mluvil jenom o komunistech. Vy tady pořád ve svém projevu mluvíte "exponenti komunistické strany". Já jsem v ní nikdy nebyl, takže já se na to ptám férově. Dokonce ani z mého příbuzenstva, a to maminka je z šesti dětí, nikdy nebyli členy KSČ. Proto já se na to ptám férově, jestli to můžete upřesnit, co se týká těch tehdejších členů lidovců, jestli je to v tom tedy také za rundu, nebo oni budou vyjmuti, nebo jak to vlastně bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka Pavla Bělobrádka, poté Mariana Jurečky. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Já bych odpověděl panu Okamurovi, prostřednictvím pana předsedajícího: ale vaše maminka, pokud vím, byla členka KDU-ČSL – tak to je jedna věc. Druhá věc, co se týká pana doktora Bartončíka, tak tehdy, když byl zvolen, nebylo jasné, že byl spolupracovníkem StB. Jakmile se to ukázalo, tak také byl mimořádný sjezd a na tom sjezdu v roce 1990 byl kvůli tomu zvolen Josef Lux předsedou. Potom pan Bartončík z KDU-ČSL, tehdy z lidové strany, tedy z ČSL, odešel a založil si vlastní stranu. Takže to je jedna věc.

A druhá věc, opakuji to, co říkal náš předseda. Je to jasné, je to padni komu padni. Jestli to byli členové Československé strany socialistické, jestli to byli členové Československé strany lidové, Komunistické strany Československa, to je jedno, platí to pro každého, a týká se to tedy všech lidí, kteří tam jsou, je to tam vyjmenováno. Není to vztaženo na členství v konkrétní straně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní ještě Marian Jurečka s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Mě mrzí, že poslankyně a poslanci asi nečtou tisky a pozměňovací návrhy, které jsou k nim podány, protože doporučuji panu předsedovi Okamurovi, když si přečte ten pozměňovací návrh a přečte si hlavu 5 a § odst. 19a, tak je tam napsáno v bodech a) až v bodu i), koho všeho se to týká. To znamená, bavíme o členech vlády, bavíme se o poslancích Národního shromáždění nebo Federálního shromáždění, bavíme se o České národní radě, bavíme se o lidech, kteří byli zaměstnanci Ústředního výboru Komunistické strany Československa, bavíme se o vedoucích pracovnících ministerstva vnitra, ministerstva národní bezpečnosti nebo například právě Generálního štábu Československé lidové armády nebo Pohraniční stráže, kteří byli ve vedoucích pozicích, a tak dále.

Jsem tady ve faktické poznámce, tak to nebudu celé číst, ale je to tam vyjmenováno. Myslím si, že kdo si to přečte a přečte si důvodovou zprávu, tak je mu zjevné, koho se to týká, viz moje předchozí odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní faktická poznámka předsedy klubu KSČM Pavla Kováčika, poté Aleny Gajdůškové. Máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Chtěl bych poprosit, abychom přestali bojovat ty minulé války, kdykoli se to hodí. My jsme tady mimořádně, jsme tady o prázdninách a máme rozhodnout závažné věci okolo důchodů. Přiznám střet zájmů, jsem v tom věku, kdy mám nárok, beru důchod, takže by se dalo říct, že mluvím, aniž bych měl, ale mluvím pro budoucnost. To, že je před námi ještě 500 neprojednaných zákonů, je do značné míry díky tomu, že tady také bojujeme všelijaké jiné bitvy, než ty, které tady bojovat máme. Minulé války tomu říkáme.

Chtěl bych se vrátit ke skutečnému tématu, kterým jsou důchody, a protože jsou pozměňovací návrhy, které spolu kolidují a s některými, s oběma souhlasíme, rádi bychom se poradili. Čili před hlasováním po rozpravě bych rád požádal o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání 15 minut. Klub by se sešel tamhle u toho okna, jak je Standa Grospič.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka kolegyně Gajdůškové. Máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, protože jsem v podstatě ve střetu zájmů, protože už prostě důchodový věk mám, nechtěla jsem vystupovat, ale musím opravdu říct dvě poznámky.

Ta první je odmítnout to, že návrh na navýšení o 300 korun, případně o 500 je nějaký předvolební balíček. Je to prostě dorovnání nákladů, které seniorské rodiny, senioři, důchodci mají. To za prvé.

Je to v tomto čase, protože to koresponduje s harmonogramem projednání státního rozpočtu. To za druhé.

A za třetí, kolegové, kteří předkládají hádky kolem komunistických důchodů jako že komunistických exponentů, tak by měli říci, jaké platy, jaké odměny měli poslanci před rokem 1990. Moje informace je, že neměli žádné. To byla tehdy čestná funkce.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní Mikuláš Ferjenčík s řádnou přihláškou. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vás také požádat o podporu našich pozměňovacích návrhů. Podle toho, jak ty pozměňovací návrhy uspějí, se rozhodneme ve finálním hlasování. Dva návrhy podal kolega Michálek. Ty se týkají odškodnění za šikanózní ochranný dohled za minulého režimu a kompenzace pro středoškolské studenty za neoprávněné vyloučení ze studia za minulého režimu. Takže my jdeme pozitivní cestou, abychom aspoň zmírnili tuto nespravedlnost, a současně navrhujeme doprovodné usnesení ve vztahu k nespravedlivě vysokým důchodům prominentů minulého režimu.

Dále navrhujeme dva takové praktické pozměňovací návrhy, které opět redukují nějaké nespravedlnosti v systému, a to je zvýšení podpory pro pracující seniory – skutečně považujeme již za chybu nastavení systému, když lidé, kteří pracují déle, než musí, a odvádějí do systému víc, pak dostávají strašně málo přidáno. Dokonce dochází k paradoxním situacím,

kdy lidé dostanou menší důchod kvůli tomu, že odešli do důchodu později. Takže tuto nespravedlnost se snažíme napravit prostřednictvím pozměňovacího návrhu kolegy Martínka. Podobně se snažíme vyřešit i nižší důchody pečujících osob, a to skrze rozšíření vyloučené doby na sedm let, to znamená typicky ženy, které se starají o malé děti, budou mít delší časové období, kdy se jim bude započítávat průměrná mzda, místo toho, aby se jim nenavyšoval ten základ pro důchod. Rozšíření vyloučené doby na sedm let, abychom podpořili pečující osoby.

A poslední pozměňovací návrh, který ve finále rozhodne o tom, jestli podpoříme zákon jako celek, nebo ne, je náš návrh na dotační vratku 1 000 korun pro každého seniora, a protože máme za to, že pokud se zvyšují důchody, je potřeba na to hledat i rozpočtové zdroje, tak jsme navrhli, aby tato dotační vratka 1 000 korun pro každého důchodce byla financována z dotací, které dostávají firmy pana předsedy vlády. Máme za to, že když se dělá volební kampaň, a nalijme si čistého vína, tento zákon je součástí volební kampaně hnutí ANO, tak ať to tedy hnutí ANO financuje z peněz svého majitele, ať vyšší důchody platí Agrofert, ať si na to nepůjčujeme od našich dětí. Díky za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Přihlásil jsem se do rozpravy, požádám kolegu místopředsedu Okamuru o vystřídání.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobrý den. Slovo má místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Stanovisko KSČM k návrhu pana kolegy Jurečky řekl Jiří Valenta, já řeknu jen několik poznámek. Krátký příběh: o co chcete snížit důchod Marii Hadačové, dělnici, středoškolačce, která pracovala, byla poslankyní Federálního shromáždění, Sněmovny lidu, vážení. Ona i tu práci, kterou vykonávala ve Sněmovně lidu, měla řádně proplacenou v rámci toho, že se kompenzovala její neúčast v zaměstnání. Chcete to snížit za celý rok, za celé volební období, nebo za jarní a podzimní zasedání?

Prosím vás, ten návrh je nikoli otázkou finanční nebo politickou, je to přímý útok na legitimitu státu. Je to přímý útok na suverenitu a identitu Československé republiky, a tedy i České republiky jako právního nástupce tohoto státu. Nevím, kdo vám to poradil, ale za prvé, nemůžete to srovnávat ani se Slovenskem, ani s Polskem, protože pokud jste někoho chtěli potrestat, tak jste ho potrestali v roce 1995. Na rozdíl od Polska, kde byl prezidentem člen bývalé vlády Polské sjednocené dělnické strany, na rozdíl od Slovenska, kde byl prezidentem předseda bývalého KNV v Košicích, a samozřejmě tam nebyl žádný zákon, který odebíral výsluhy. Dostáváte se do úplně jiné situace, než jsou sousední státy.

A to srovnání, které tady uvedl kolega Jurečka, je právně nekorektní a ústavně úplně hloupé. A říkám to na rovinu, zkuste se nad příběhem té dělnice, nečlenky strany, poslankyně zamyslet. Jakým způsobem ji chcete potrestat? Za co ji chcete trestat, co jí chcete snížit, když opravdu na jejím důchodu se odměna, cestovné do Federálního shromáždění, nepodepsalo. Víte, mně to připadá opravdu, že tady ty minulé války, jak to řekl Pavel Kováčik, bojujete zcela zbytečně.

Rozumím Stanislavu Juránkovi, který tady mluví o věci, která se od roku 1991 tady řeší neustále, co uděláme s důchody žen, vdov a vdovců. Když jsem byl jako mladý poslanec Federálního shromáždění podepsán pod ústavní stížností, mimo jiné prvním podepsaným pod ústavní stížností na narovnání důchodů byl Richard Sacher, já jsem byl až na druhém místě, protože jsme to jako právníci psali, ústavní stížnost, a byl jsem šťastný, že jsme aspoň část

vyhráli, i když tehdejší předseda federálního Ústavního soudu byl zásadní odpůrce toho, aby Ústavní soud zasahoval do daní a finančních výdajů státu.

Ale my si tady hrajeme na něco, co má politický dopad, přitom je to tedy hloupost neuvěřitelná a má opravdu negativní dopad na identitu státu, na státní suverenitu. Nezlobte se na mě, jestli si tady hrajete na to, že jednou se staneme spolkovou zemí buď Německa, nebo Rakouska, tak prosím, tímhle způsobem opravdu ne. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám dvě faktické poznámky. Jako první vystoupí pan poslanec Jan Jakob a připraví se pan poslanec Marian Jurečka.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji za slovo. Pan předseda KSČM Filip evidentně nezaznamenal, že už není zákonem stanovena vedoucí úloha komunistické strany. Pokud by to tak bylo, tak by se možná mohlo jednat o útok na suverenitu tohoto státu, ale ono to tak zaplať pánbůh není. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní Marian Jurečka. Máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. No, mě trošku překvapuje, že velký pamětník a i znalec legislativního procesu kolega Vojtěch Filip si nepřečetl přesně ten návrh, protože ten návrh jasně umí odlišit to, jestliže váš příklad té paní, o které jste hovořil, pracovala ve své občanské profesi jako dělnice, jako dojička nebo jako cokoliv jiného, tak na tuto část mezd, které sloužily pro výpočet budoucího vyměřovacího základu, se ta redukce nevztahuje. Ta se vztahuje opravdu na věci, které souvisely s tím, že ten člověk byl exponovaný ve vyjmenovaných pozicích, ať už člen Národního, nebo Federálního shromáždění, Rady a tak dále. Takže tady by se ta část, která byla těmto lidem vyplácena, odečetla z toho vyměřovacího základu.

Opravdu nechápu, proč by bývalý důstojník StB měl mít dneska důchod 35 000 korun, a člověk, kterého šikanoval, perzekvoval při výsleších, dneska nemá nárok na důchod vůbec. Jestli máte aspoň elementární spravedlnost, tak dneska i komunisti budou schopni zvednout ruce pro ten návrh, sněmovní tisk 8843, který říká, že těmto osobám, které z důvodu toho, že byly neoprávněně vězněny, a jsou na to jasné potom i právní nálezy, že byly neoprávněně odsouzeny a vězněny, tak bychom těmto lidem aspoň ten důchod přiznali. Jinak se tady vůbec nezaklínejte právním státem, jinak jste jenom pokrytci a úplně stejní komunisti jako před rokem 1989, jestli tento tisk, respektive tento sněmovní dokument 8843, který tuto nespravedlnost řeší, jestli ho nebudete schopni podpořit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Jana Bartoška, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Za mě pouze technické upozornění, že před finálním hlasováním, poté, co bude hlasováno o jednotlivých pozměňujících návrzích, klub KDU-ČSL si bere 15 minut na poradu klubu. Avizuji to dopředu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, jsem informován, že kluby požádaly, tak jak řekl Pavel Kováčik, o 30 minut po schválení procedury.

Poslanec Jan Bartošek: Mám informaci, že tyto přestávky jsou poté, co bude schválena procedura. (Předsedající Filip: Ano.) A já si žádám 15 minut přestávky poté, co bude hlasováno o pozměňovacích návrzích.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Po odhlasování, dobře, rozumím tomu. Vyhlásím to tak, jak požadují předsedové poslaneckých klubů. Pavel Bělobrádek teď s faktickou poznámkou, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, já myslím, že ani se tady nemusí mluvit o tom, že také to, co jste řekl, pane předsedající, to znamená legitimita, a já myslím, že to bylo legální, ale nebylo to legitimní, protože jsme žili v totalitě a totalita se odlišuje od právního státu tím, že sice i totality mají svoje parlamenty, ale nemají svobodu slova, ta je stíhána. A v tom je rozdíl mezi legalitou a legitimitou. To je jedna věc.

A druhá: také bychom se mohli bavit o osobních důchodech, kdy osobní důchody byly nikoliv na základě toho, kolik lidé brali a z toho se jim to vypočítávalo, ale jak se soudruzi domluvili.

A já bych do toho také už nezabíhal. Máme tady na stole několik návrhů. Myslím, že je v pohodě, abychom o nich začali hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pokud se nikdo nehlásí – ano, vidím pana poslance Jaroslava Foldynu, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Já jsem chtěl říct jenom takovou poznámku ke svým předřečníkům, že si připadám jako v České republice v květnu 1945, akorát že bylo už 10. května. Hodně partyzánů, hodně bojovníků. Super, vedete to dobře, lidi to určitě zajímá. Je potřeba s komunismem bojovat 30 let po válce. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova? Paní ministryně má zájem o závěrečné slovo, prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, a jak už jsem uvedla v úvodním slově, tak vás prosím o schválení návrhu nebo pozměňovacího návrhu pana poslance Sklenáka, výchovného. Je to pětistovka za vychované dítě. Dále vás prosím o podporu pozměňovacího návrhu pana poslance Onderky, to znamená dřívější odchod do penze pro náročné profese bez toho, aby jim byl důchod krácen. Je to věc, která se diskutuje také 30 let, stejně jako výchovné. A pak také chci avizovat, že podporuji pozměňovací návrh pana poslance Maška na podporu záchranářů, nicméně jsou tam stále legislativní chyby, ale pokud tento pozměňovací návrh bude schválen, tak ho opravíme v Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se paní zpravodajky, jestli má zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak, ale v tom případě ji vyzvu, aby nás jako zpravodajka garančního výboru seznámila s procedurou hlasování, a pak vyhlásím onu avizovanou přestávku na požadavek předsedů poslaneckých klubů. Máte slovo, paní zpravodajko.

Poslankyně Lenka Dražilová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si vás dovolím seznámit s usnesením garančního výboru číslo 261 ze dne 20. července tohoto roku k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů: "Výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky jako garanční výbor po projednání návrhu zákona po druhém čtení

I. doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku 1230/1 v následujícím pořadí:

Návrh na zamítnutí návrhu zákona nebyl podán.

- 1. návrhy úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu přednesené ve třetím čtení, budou-li v rozpravě předneseny; 2. pozměňovací návrh J1; 3. J2; 4. K; 5. G; 6. I1, bude- li přijat, je nehlasovatelný I2, nebude-li přijat, 7. I2, bude-li přijat, budou nehlasovatelné A1 až A8, B1, B2, C1, C2, D, E, F, H, nebude-li přijat, 8. A1, bude-li přijat, budou nehlasovatelné A2 až A8, B1, B2, C1, C2, D, E, F, H, nebude-li přijat, 9. hlasujeme A2, bude-li přijat, budou nehlasovatelné A3 až A8, B1, B2, C1, C2, D, E, F, H, nebude-li přijat, budeme hlasovat 10. A3, bude-li přijat, budou nehlasovatelné A4 až A8, B1, B2, C1, C2, D, E, F, H, nebude-li přijat, budeme hlasovat A4, bude-li přijat, budou nehlasovatelné A5 až A8, B1, B2, C1, C2, D, E, F, H, nebude-li přijat, budeme hlasovat A5, bude-li přijat, budou nehlasovatelné A6 až A8, B1, B2, C1, C2, D, E, F, H, nebude-li přijat, hlasujeme A6, bude-li přijat, budou nehlasovatelné A7 a A8, B1, B2, C1, C2, D, E, F, H, nebude-li přijat, hlasujeme A7, bude-li přijat, budou nehlasovatelné A8, B1, B2, C1, C2, D, E, F, H, nebude-li přijat, hlasujeme A8, bude-li přijat, budou nehlasovatelné B1, B2, C1, C2, D, E, F, H, nebude-li přijat, hlasujeme B1, bude-li přijat, budou nehlasovatelné B2, C1, C2, D, E, F, H, nebude-li přijat, hlasujeme B2, bude-li přijat, budou nehlasovatelné C1, C2, D, E, F, H, nebude-li přijat, hlasujeme C1, bude-li přijat, budou nehlasovatelné C2, D, E, F, H, nebude-li přijat, hlasujeme C2, bude-li přijat, budou nehlasovatelné D, E, F, H, nebude-li přijat, hlasujeme D, bude-li přijat, budou nehlasovatelné E, F, H, nebude-li přijat, hlasujeme E, bude-li přijat, budou nehlasovatelné F, H, nebude-li přijat, hlasujeme F, bude-li přijat, bude nehlasovatelný H, nebude-li přijat, hlasujeme H.
- II. Zaujal garanční výbor stanoviska k předloženým návrhům, které sdělím při hlasování;
- III. pověřuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny ve třetím čtení návrhu zákona přednesla stanovisko výboru;
- IV. pověřuje předsedkyni výboru, aby předložila toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Kdo se chce vyjádřit k proceduře? Ano, pan kolega Sklenák, prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, navážu na paní zpravodajku a ještě jednou upozorním na to, že jsme se dostali tak trošku do pasti jednoduchosti řekněme té vládní předlohy. Ona spočívá v podstatě pouze ve změně jednoho paragrafu, paragrafu 67c, který je včleněn do čl. 1, a v podstatě, byť bylo podáno množství pozměňovacích návrhů, jestli dobře počítám, 22 konkrétně, tak všechny nebo většina z nich jsou postaveny tak, že mění celý ten čl. 1, byť každý ten návrh míří někam jinam a upravuje jinou problematiku, tak podle názoru legislativy, kterou ctím, se vzájemně vylučují. Proto je vlastně ta procedura navržena tak, jak bylo předneseno. Když budu

konkrétní – návrhy I2, A1 až A8, B1, B2, C1, C2, D, E, F, H se vzájemně vylučují. Jinými slovy, může být schválen pouze jeden z nich, a jakmile v té proceduře jeden z nich bude schválen, v podstatě tím hlasování končí a jdeme hlasovat o návrhu zákona jako celku, protože všechno ostatní je nehlasovatelné. Snažil jsem se to ještě konzultovat, podle mého názoru by teoreticky bylo možné hlasovat o těch návrzích o všech s tím, že by se případně schvalovaly ve znění již těch přijatých pozměňovacích návrhů, ale jak říkám, sněmovní legislativa tento názor nesdílí a já respektuji stanovisko legislativy.

Takže z tohoto důvodu, když jsem poslouchal rozpravu, a nejen dnes, ale i v předchozích čteních, mám pocit, že to, co má největší podporu v této Sněmovně a k čemu tady zaznělo hodně podpůrných vyjádření, je můj pozměňovací návrh, který oceňuje 500 korunami měsíčně ty, kteří vychovali dítě, a protože tak, jak jsem tedy vnímal navrženou proceduru, tento návrh je až na samém chvostu té řady, tak se trošku obávám že byť má – podle mého názoru, tedy subjektivního samozřejmě, mohu se plést – největší podporu, tak bychom se k hlasování o něm vůbec nemuseli dostat, protože by byl schválen některý z těch předcházejících a tím by se stal nehlasovatelným. A proto tedy snáším můj návrh, omlouvám se za to delší entrée, ale chtěl jsem vysvětlit své pohnutky, takže navrhuji změnu procedury v tom smyslu, že bychom po bodu 6, kdy se hlasuje pozměňovací návrh I1, hlasovali pozměňovací návrh E, tedy můj pozměňovací návrh, a poté by se hlasovaly ty další, to znamená tak, jak jsou navrženy, I2, H a tak dále, ale samozřejmě s tím, že pokud by pozměňovací návrh E byl přijat, ty ostatní jsou nehlasovatelné. Doufám, že je ten návrh srozumitelný, a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Někdo další ke změně procedury? Kolega Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl reagovat na kolegu Sklenáka, který z našeho pohledu bohužel upřednostnil pozměňovací návrh, který my považujeme za méně dlouhodobou změnu, a naopak považujeme za vynikající návrh kolegy Onderky. Z toho důvodu, pokud bude změna, kterou navrhl pan Sklenák, přijata, navrhuji předřadit před něj návrh D pana Onderky, který se týká náročných profesí. Máme za to, že tohle je zásadní, pozitivní systémová změna, která jde velmi správným směrem, a bylo by velmi dobré ji podpořit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobrá, čili to je návrh v podstatě, který je pozměňující k návrhu kolegy Sklenáka. Je to protinávrh, čili se bude hlasovat ještě předtím, než bude hlasován návrh kolegy Sklenáka, ano? Rozumíme si. Dobře, ještě někdo k proceduře? Pokud ne, budeme nyní hlasovat proceduru podle změn, to znamená nejdříve kolegu Ferjenčíka, poté kolegu Sklenáka a poté případně návrh zpravodajky.

Rozhodneme o proceduře v hlasování. Snažím se spustit hlasování, tak již běží.

Kdo je pro proceduru ve znění kolegy Ferjenčíka.? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 3, z přítomných 120 pro 14, proti 6. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat v hlasování číslo 4 o návrhu kolegy Sklenáka.

Zahájil jsem hlasování číslo 4. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 4, z přítomných 121 pro 72, proti 1. Návrh byl přijat.

V tuto chvíli máme tedy schválenou proceduru hlasování a vyhlašuji 30minutovou přestávku, to znamená do 11.48 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.18 hodin.) (Jednání pokračovalo v 11.50 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, uplynula pauza, prosím o klid v jednacím sále. Proceduru jsme schválili, takže požádám zpravodajku garančního výboru pro sociální politiku, poslankyni Lenku Dražilovou, aby nás provedla hlasováním. Paní zpravodajko, prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Dražilová: Děkuji. Takže – (Hlas: Přednostní právo.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pardon, ještě máme tady žádost, takže předseda KDU-ČSL Marian Jurečka s přednostním právem, prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji moc. Budu velmi stručný, ale chci tady před hlasováním o doplňujících návrzích deklarovat, že vnímám tady vůli Poslanecké sněmovny, která předřadila návrh z pera Romana Sklenáka, který se týká oné pětistovky maminkám, který jsme tady opakovaně předkládali, opakovaně o něj usilovali, proto jsem zde navrhoval protinávrh, aby náš A5 se tam předřadil, protože jsem vnímal, že většina je tady nějakým způsobem daná, že je i šance, aby ten opoziční návrh prošel, takže dopředu říkám, že pokud se toto podaří, tak je to vlastně mnohem víc než celá debata o těch valorizacích, protože to pomůže obrovskému počtu lidí, především maminek. Takže vypadá to, že ten návrh by měl projít, tak jak cítím tady většinu ve Sněmovně, tak si dovolím dopředu ještě jednou poprosit i o podporu tohoto návrhu, který je tady předkládán věcně, velmi podobný, ale z pera Romana Sklenáka, protože jde správným směrem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní zpravodajko, prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Dražilová: Tak tedy přistoupíme k hlasování. Legislativně technické návrhy ve třetím čtení nebyly načteny, takže začneme hlasovat pozměňovací návrh J1 pana poslance Michálka, který se týká kompenzace pro středoškolské studenty za neoprávněné vyloučení ze studia za minulého režimu. Stanovisko garančního výboru: nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Pardon, mně to nějak nejde zmáčknout... už. Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, hlasovalo 123 poslanců, pro 48, proti 12. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslankyně Lenka Dražilová: Dále hlasujeme pozměňovací návrh pod písmenem J2, rovněž pana poslance Michálka, který se týká odškodnění za šikanózní ochranný dohled za minulého režimu. Stanovisko garančního výboru: nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 6, hlasovalo 123 poslanců, pro 47, proti 6. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslankyně Lenka Dražilová: Další pozměňovací návrh pod písmenem K pana poslance Ferjenčíka, jednorázový příspěvek důchodci 1 000 korun nad rámec návrhu, dále vkládá novou část – změnu zákona o střetu zájmů. Stanovisko garančního výboru: nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Já zahajuji – (Výkřik z pléna.) Pardon. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Zvuk – náhrada za gong.) Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, hlasovalo 122 poslanců, pro 33, proti 5. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslankyně Lenka Dražilová: Další pozměňovací návrh pod písmenem G pana poslance Maška, kdy nárok na starobní důchod podle tohoto návrhu má rovněž ten, kdo v době vzniku nároku na starobní důchod dosáhl 20 let pracovního zařazení na plný úvazek ve složkách Integrovaného záchranného systému. Garanční výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, hlasovalo 123 poslanců, pro 99, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Lenka Dražilová: Další hlasování pod písmenem I1 pana poslance Krejzy, zvýšení důchodu o 1 000 Kč po 25 letech od první splátky. Stanovisko garančního výboru: nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, přihlášeno 123 poslanců, pro 35, proti žádný. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslankyně Lenka Dražilová: Nyní hlasujeme pozměňovací návrh pod písmenem E pana poslance Sklenáka, který navrhuje s účinností od 1. července 2023 zvýšení starobního důchodu o částku 500 Kč měsíčně za každé vychované dítě, takzvané výchovné. Toto navýšení by bylo součástí procentní výměry starobního důchodu a podléhalo by pravidelné či mimořádné valorizaci. Garanční výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko – aha, panu premiérovi nejde hlasovací zařízení. (Kontrola.) Vy jste se totiž, pane premiére, přihlásil na faktickou poznámku. Prosím, když tak odmažte pana premiéra, protože já to tady na tomto nemám. Pořád to nejde? (Výkřik: To nevadí!) Poprosím techniky. (Po obnovení funkčnosti hlasovacího zařízení:) Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 10, přihlášeno 123 poslanců, pro 85, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Lenka Dražilová: Vzhledem k tomu, že byl přijat tento pozměňující návrh, jsou všechny ostatní pozměňující návrhy nehlasovatelné a měli bychom hlasovat o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, o všech návrzích tedy bylo hlasováno a máme přikročit k hlasování o celém návrhu. Nicméně mám tady žádost o pauzu, jestli si pamatuji dobře, KDU-ČSL žádalo o pauzu 15 minut, ale paní poslankyně Jírovcová k hlasování? Stanovisko klubu. Tak prosím, já vám dám ještě prostor.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, musím říci, že když jsme dnes začínali tuto schůzi, tak jsem si myslela, že dopadne trošku jinak, ale jak je vidět, dohody se dělají z vteřiny na vteřinu. Ukazovalo nám to opět hnutí ANO, které dnes měnilo názor opravdu z minuty na minutu, protože ujištění, o kterých pozměňovacích návrzích bude jak hlasovat, bylo ještě dnes ráno úplně zcela jiné. Ale beru to, pan premiér prostě chce dostát svému slovu. Chápu to, pro nás je to trošku podivný přístup, ale nebudu se k tomu dál vyjadřovat.

Každopádně jsme pro ten pozměňovací návrh, který vlastně změnil dneska vše, pro takzvané výchovné, jsme nehlasovali, zdrželi jsme se. Ač s tím principem souhlasíme, nám zcela vadí ta pointa a jak byl zpracován, a především to, že je to jenom nárok po pěti letech výchovného (výchovy?). Já si myslím, že člověk, který má dostat tu částku, a může být i vyšší výchovné, by měl být vychovávat dítě do zletilosti. A nezlobte se na mě, my jsme třeba chtěli pomoci rizikovým skupinám k dřívějšímu odchodu, to se nezlikvidovalo. Myslím si, že to byla třeba snaha i od jiných politických stran, Piráti to dnes deklarovali. A byl to jeden třeba z argumentů právě ANO, proč toto nepodporovat, protože čestné prohlášení, na základě čeho to bude vypláceno, že jsem vychovával dítě pět let, tak to si myslím, že je výsměch lidem, kteří se starají o své děti do plné zletilosti, a samozřejmě pomáhají dále. Musím říci, že jsem velmi smutná, že s návrhem zákona nad rámec valorizace se vlastně šlo touto cestou.

Takže jenom bych chtěla říci naše stanovisko klubu. My samozřejmě ten návrh teď podpoříme, ale jenom bych chtěla říci realitu tak, jak bylo dneska ukázáno, jak opravdu hnutí ANO řeší své návrhy a řeší své dohody.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych chtěl jenom ještě upozornit do budoucna – já jsem byl velmi tolerantní, přestože jsem o tom věděl do jisté míry, protože řečníkovi pověřenému přednést stanovisko poslaneckého klubu se udělí slovo kdykoliv až do ukončení rozpravy, ale rozprava není, rozpravu jsme ukončili. To znamená, já jsem se tady poradil a byli jsme benevolentní vůči vám, ale prosím o dodržování jednacího řádu.

Nyní jsme tedy před závěrečným hlasováním a poslanecký klub KDU-ČSL požádal o 15 minut, takže vyhlašují pauzu do 12.16 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.16 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: O všech návrzích bylo hlasováno. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Ještě zagonguji.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 1230, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Pardon. Kdo s přednostním? Předseda KDU-ČSL Marian Jurečka chce vystoupit, prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Chci stručně okomentovat naši debatu na poslaneckém klubu. My jsme jasně říkali, že pokud by tady byl jenom ten původní návrh, který by řešil jenom zvýšení penzí nad povinnou i zákonnou inflaci o 300 Kč, tak to není věc, kterou bychom chtěli podpořit. Ale protože tady prošla pro nás dlouhodobá priorita, kterou jsme tady navrhovali minimálně třikrát, dnes tady byla navržena počtvrté, tak my z důvodu toho, že se tady jedná opravdu o maminky, o dlouhodobou nespravedlnost, která se tady tímto narovnává, tak my nakonec ten návrh zákona, byť je nedokonalý, byť nám vadí způsob jeho koncepce i procedury a nemožnosti hlasovat o ostatních klíčových pozměňovacích návrzích, tak ho nakonec podpoříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy už přistoupíme pouze k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 11, hlasovalo 123 poslanců, pro 96, proti 14. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Potlesk některých poslanců ANO.)

Nyní žádám ještě zpravodajku, aby uvedla návrh doprovodného usnesení Sněmovny.

Poslankyně Lenka Dražilová: Nyní budeme hlasovat dvě doprovodná usnesení. Nejdříve budeme hlasovat doprovodné usnesení pana poslance Michálka, které vyzývá vládu připravit do konce září 2021 restrikce v důchodové oblasti pro představitele komunistické státní moci. Garanční výbor tohle usnesení projednal a přijal nedoporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahájím hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 12, hlasovalo 123 poslanců, pro 29, proti 10. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Lenka Dražilová: Další doprovodné usnesení načetla paní poslankyně Pekarová Adamová dnes v průběhu třetího čtení, kterým

- "I. vyzývá vládu, aby
- a) racionalizovala výdaje státního rozpočtu,
- b) zvýšením důchodů nad rámec zákonné valorizace nadále nepřispívala k růstu státního dluhu,
- c) hledala úspory na straně provozních výdajů státu a zefektivnila čerpání dotací ze státního rozpočtu;
- II. ukládá vládě, aby do 31. srpna 2021 představila Poslanecké sněmovně způsob financování zvýšení důchodů nad rámec zákonné valorizace pro rok 2022."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 13, hlasovalo 123 poslanců, pro 48, proti žádný. Návrh nebyl přijat.

Tímto jsme tedy vyčerpali všechna usnesení, že, paní zpravodajko? (Ano.)

Děkuji paní zpravodajce a paní ministryni. Končím projednávání tohoto tisku.

Přistoupíme k dalšímu bodu. (Z pléna pan poslanec Benda: Hlásí se paní poslankyně Sommerová.) Paní poslankyně Sommerová? Prosím.

Poslankyně Olga Sommerová: Při hlasování o závěrečném výsledku tohoto zákona jsem hlasovala proti, ale na sjetině mám pro. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Nyní tedy otevřu další bod programu dnešní schůze. Jedná se o

2.

Návrh poslanců Jana Hamáčka, Radka Vondráčka, Petra Gazdíka, Marka Nováka, Aleny Gajdůškové, Stanislava Blahy, Jana Jakoba, Kateřiny Valachové, Marie Pěnčíkové, Jany Černochové, Pavla Žáčka, Bohuslava Svobody, Vojtěcha Munzara, Jana Bauera, Petra Bendla, Františka Elfmarka, Jana Chvojky, Margity Balaštíkové, Pavla Pustějovského a Miloslava Janulíka na vydání zákona o jednorázovém odškodněn subjektů dotčených mimořádnou událostí v areálu muničních skladů Vlachovice-Vrbětice a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 1250/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 1250/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele původně Jan Hamáček, ale uvede ho za navrhovatele předseda Sněmovny Radek Vondráček. Prosím, pane předsedo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Mně je velkou ctí, že mohu předložit tento návrh i díky určité souhře okolností a tomu, že se kolega Hamáček dnes omluvil. Tento návrh podepsalo celkem 21 poslanců, na původním návrhu je 20, ale zdůrazňuji, že i pan poslanec Holík ho připodepsal, i když není uveden už přímo v tom tisku. Podepsali všichni poslanci, kteří jsou svým původem ze Zlínského kraje, podepsali zástupci všech poslaneckých klubů.

Myslím, že jestli máme nějakou vzácnou komoditu, tak je to čas v tento den, tak se pokusím být stručný. Jenom ještě v úvodu bych chtěl říct, že nezasedáme v našem hlavním sále ve Sněmovní 4, jsme tady, nemáme tu galerii pro veřejnost, nicméně bych vás chtěl informovat, že za těmito dveřmi (Ukazuje dozadu.) sedí všichni starostové dotčených obcí, kterých se to týká. Myslím, že tam čekají, dneska možná výjimečně velmi rádi, protože doufají v pozitivní výsledek dnešního hlasování.

Nemyslím, že je nutné, abych znovu opakoval, že v roce 2014 došlo na území Zlínského kraje k ojedinělé události, která nemá v historii České republiky obdoby. Došlo k explozi velkého množství munice a výbušných látek a následky byly odstraňovány bez tří dnů šest let. I ta délka zásahu je v naší historii bezprecedentní. Činnost Integrovaného záchranného systému následně omezila život obyvatel ať už v té nejintenzivnější formě evakuací, zákazy obdělávání pozemků, zákazy vstupu na pozemky a tak dále. Cílem tohoto zákona je, aby došlo k odškodnění toho, že byl výrazně omezen nejen osobní život obyvatel a život celé komunity, fungování obcí, fungování kraje. Kdybychom postupovali podle standardních zákonů, tak u obyvatel by se jednalo o soukromoprávní žaloby. Jenom opravdu těžko si lze představit, jakým způsobem by to mohlo zahltit soudní systém, jak by si poradili jednotliví občané se sepsáním nějakého profesionálního žalobního návrhu, jak by prokazovali příčinu,

následek, příčinnou souvislost, přičemž nikdo nepochybuje o tom, že se skutečně snížila kvalita jejich života a že skutečně došlo ke konkrétním škodám.

Snahou tohoto zákona je také dospět k co nejrychlejšímu efektivnímu řešení, aby pomoc byla účinná, musí být co nejrychlejší. Proto byla také zvolena opravdu jednoduchá kritéria. Základním kritériem je trvalé bydliště v obci, která byla dotčena tou nešťastnou událostí a následně činností Integrovaného záchranného systému. U občanů by se jednalo o žádosti, které by ovšem musely být podány v pevně stanovené prekluzivní lhůtě, a v případě, že k podání žádosti nedojde, už není možné zjednat nápravu. I z hlediska přístupu státních orgánů se jedná o jasně omezené období, kdy jsou jasně dána pravidla. U obcí a u kraje by potom obdržely plnění přímo obce z Ministerstva financí v pevně stanovené lhůtě.

Já bych prosil z důvodu ušetření nějakého času, projděte si prosím důvodovou zprávu k tomuto zákonu, která přesně stanoví, proč bylo přistoupeno k podání tohoto návrhu. Vy se dokonce můžete přesvědčit, protože tam zůstala větička "Ministerstvo vnitra předkládá", která potvrzuje, že tento text byl zpracován odborníky na Ministerstvu vnitra. Ačkoliv se tedy jedná o poslanecký návrh, tak se jedná o návrh, který zpracovali legislativci, a kde se tedy objevila jedna drobná chybička legislativní, kterou opravím v rámci legislativně technických oprav textu.

Budu citovat opravdu jenom velice stručně z důvodové zprávy: "Návrh přiznává vybraným obcím, konkrétně obcím Bohuslavice nad Vláří, Haluzice, Lipová, Slavičín a Vlachovice, jednorázovou finanční kompenzaci, jejímž prostřednictvím stát vyjadřuje zájem na tom, aby se život v obcích v okolí mimořádné události navrátil do pokojného stavu. V návaznosti na to je pak samostatně přiznávána kompenzace i jednotlivým obyvatelům dotčených obcí."

Jde o to, že kdybychom postupovali podle zákona platného o státní pomoci, tak aby stát poskytl krajům, obcím a dalším právnickým osobám státní pomoc na obnovu majetku sloužícího k zabezpečení základních funkcí v území, tak to se může stát pouze v případě, že je vyhlášen stav nebezpečí nebo nouzový stav. K tomu ovšem na území řekněme Vrbětic a okolí nedošlo, neboť jakkoli je tento zásah svým rozsahem v našich dějinách mimořádný, to už jsem říkal, tak zároveň se týká malého území, a nebylo tedy nutné vyhlásit žádný ze zvláštních stavů dle tohoto zákona. Podle tohoto zákona tedy postupovat nemůžeme a postup podle klasických soukromoprávních norem, jak jsem vám už řekl, je velice sporný a složitý.

Předkládáme tedy tento návrh zákona, který je svým způsobem velmi ojedinělý, nicméně řeší ojedinělou situaci a já vás žádám o jeho podporu a jeho projednání a odsouhlasení již v prvním čtení v režimu § 90 jednacího řádu.

Na závěr věta: "Úprava jednorázového odškodnění dotčených obcí a jejich obyvatel cestou přijetí zákona je jedinou možností, jak v současné době zajistit možnost rychlé nápravy, neboť standardní cesty náhrady škody jsou velmi obtížné" – jak jsem uvedl.

Děkuji za pozornost, držím nám všem palce při hlasování.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, poslanec Robert Králíček. (Předsedající se odmlčí.) Teď zpravodaj... (Poslankyně Černochová gestikuluje z prostoru před řečnickým pultíkem.) Já jsem myslel, že chcete s přednostním právem do obecné rozpravy. Jo, teď, dobře. Máte slovo. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěla využít toho, že jsem mezi námi viděla pana premiéra. Chtěla bych mu říct, že klub občanských demokratů podpoří ten návrh, nebudeme vetovat devadesátku, ale zajímá nás jedna věc.

Řešíme tady Vrbětice, řešíme tady událost, kterou způsobili agenti GRU, která se zásadním způsobem dotkla občanů České republiky, obcí České republiky, a blíží se konec července – asi víte, kam tím mířím, kolegyně, kolegové: pan ředitel Bezpečnostní informační služby plukovník Michal Koudelka má mandát, ředitelský mandát do 15. srpna.

Já jsem se včera dozvěděla, že vláda České republiky už zasedat nebude, že ministři odjíždí, a myslím si, že na zasloužené – protože skutečně ten rok byl náročný – prázdniny, ale nemůžete odjet přece na dovolené, na prázdniny bez toho, aniž bychom jako poslanci – a je mezi námi i řada členů bezpečnostního výboru, který ze zákona má tu působnos, že se vyjadřuje ke jménům ředitele nebo kandidátů na ředitele Bezpečnostní informační služby.

Takže, pane premiére, případně paní vicepremiérko, prosím, odpovězte mi na otázku, kdy budete projednávat na vládě jmenování ředitele Bezpečnostní informační služby, jestli to bude pan plukovník Koudelka, nebo jestli máte jiné kandidáty – v médiích se objevují další jména – protože je to vlastně Poslanecká sněmovna, která by se také měla zajímat o to, co se v Bezpečnostní informační službě i s ohledem na pauzu, kterou tady dneska projednáváme, bude dít, kdo bude v jejím čele a jestli kroky, které Bezpečnostní informační služba pod vedením pana plukovníka Koudelky realizovala – a já jim za to děkuji, stejně tak jako děkuji Policii České republiky – tak jestli budou pokračovat, jestli skutečně tahle kauza nebude zametena pod koberec a jestli ty tendence lidí kolem pana prezidenta odvracet Českou republiku ze západu na východ, se jim podaří, nebo nepodaří.

Paní vicepremiérko, pane premiére, prosím vás, odpovězte nám na otázky, jak si představujete další vývoj v Bezpečnostní informační službě i v souvislosti s kauzou Vrbětice. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Robert Králíček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych za zpravodaje řekl jenom zásadní věci. Vláda s tímto návrhem vyjádřila souhlas dne 14. července, zákon je předkládán v § 90 a výbor pro bezpečnost tento návrh neprojednal. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní otevírám obecnou rozpravu, jako první jsem se přihlásil já a následuje pan poslanec Benešík.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Slovo má místopředseda Sněmovny Tomio Okamura. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, od samého počátku, kdy vybuchly muniční sklady ve Vrběticích, jsem ještě jako senátor za tento Zlínský obvod žádal a navrhoval náhradu škod pro postižené obce a občany. Proto jsem rád, že je návrh po mnoha letech dohadování konečně na stole, a je proto samozřejmé, že budeme hlasovat, celý klub SPD budeme hlasovat pro dnes projednávaný návrh.

Pokud jde konkrétně o případ Vrbětice, kdy řekneme A, tedy že stát zaplatí, bylo by dobré říci B, a to, že stát jsme my všichni včetně občanů postižené oblasti. Je potřeba vyšetřit, kdo je skutečným viníkem této události, a žádat po něm odpovědnost. Za každým takovým případem, za každým takovým rozhodnutím, například za tím, že tam byla uskladněna tímto způsobem munice a že k tomu došlo, jsou konkrétní lidé a ti by měli platit škody, protože aby

si škody hradili sami občané z toho, co jim stát sebere, je v principu pochopitelně nesmysl a měli by být pohnáni k odpovědnosti konkrétní lidé.

Každý muniční sklad, vojenský, civilní, podléhá přísným standardům a jejich kontrolu mají a měly dělat státní orgány. Od místních lidí dobře vím, že areál byl děravý jak cedník a mnozí si tam chodili pro výbušniny nebo zbraně jako do samoobsluhy. Poslední odhalená kauza je z přelomu let 2016 až 2017, kdy policie odhalila skupinu lidí, kteří si do areálu chodili jak pro třaskaviny, tak pro samopaly. Při domovních prohlídkách byly u podezřelých i dalších lidí zadrženy zhruba dvě desítky střelných zbraní, samopalů a také necelých 20 kilo výbušnin. A to si upřímně řekněme, že to byly jen zbytky zbraní, které nestihli zloději prodat.

A co je nejzajímavější, bylo to už po výbuších, kdy se na areál soustředila pozornost celé země a doufám i státní správy, a kontrola by tedy měla být násobně vyšší. Bez ohledu na to, kdo byl viníkem výbuchu, nese odpovědnost stát s příslušní odpovědní lidé a ti by měli ze svého škody platit, anebo na ně alespoň přispět, to znamená, ne ti postižení v Zlínském kraji kolem Slavičína, ale ti, kteří byli za rozhodnutím, že se tímto způsobem tam uskladňovala munice, a nezajistili, aby nemohlo docházet k těmto konkrétním věcem. A to už jsme na státní úrovni, pochopitelně, daleko od Slavičína a daleko od Vrbětic.

Máme tu verzi, že výbuch mají na svědomí ruští agenti. Jak víme opět z médií, naše vláda si tím naběhla, protože motivem měla být munice, kterou z Vrbětic soukromé firmy dodávaly do zakázaných míst s válečnými konflikty, mimo jiné také Islámskému státu. Rusové také potvrdili, že v Sýrii zabavili teroristům české nevybuchlé nášlapné protipěchotní miny. Vyšlo najevo, že ve Vrběticích byly uskladněny tyto pěchotní miny v rozebraných stavech, které ale mezinárodní dohoda z Ottawy zakazuje. Víme, že to dokonce už řešil soud, který rozhodl velmi šalamounsky, že miny tam sice byly, ale v rozebraném stavu, a že to smlouvy neporušuje.

České nášlapné miny byly údajně vyvezeny z České republiky v rozebraném stavu a poté znovu smontovány na Ukrajině, případně v Turecku, předtím, než byly miny dopraveny k zákazníkům v Sýrii, především Islámskému státu, a rovněž do Libye, Konga a Jižního Súdánu. Rusové dokonce oznámili, že tyto zkonfiskované miny české výroby z výzbroje bývalé ČSLA mají už několik let, ale neřešili to, protože Česká republika byla partner a přítel. Teď nás v důsledku kroku naší vlády čeká mezinárodní žaloba za podporu nelegálního obchodu se zbraněmi.

Podle všeho tedy některé firmy, které měly ve Vrběticích muniční sklady v pronájmu, používaly tyto prostory nejen pro uskladňování, ale především pro rozborku protipěchotních min, případně pro opačný proces, tedy pro sbírku (sborku?) rozebraných min do opět funkčního stavu těsně před vývozem do zahraničí k překupníkovi. Tímto překupníkem prý byl bulharský kšeftař se zbraněmi Emilian Gebrev, který deklaroval nákupy zbraní v České republice jako export do Bulharska pro koncové potřeby zákazníků v Bulharsku, případně na Ukrajině. Podle ruských novinářů však Gebrev vyvážel zbraně úplně jinam, konkrétně do Sýrie, Libye, Konga, Malawi, Jižního Súdánu, Nigeru a Pobřeží slonoviny. Transport probíhal loděmi z Varny do tureckých přístavů, kde se potom zboží dávalo dohromady ve workshopech, a potom zkompletované se dodávalo náklaďáky do Sýrie, anebo se znovu naložilo na loď, tentokrát pod tureckou vlajkou, a loď zamířila k pobřeží Libye. Odtamtud potom zbraně z České republiky – a nejen z České republiky, ale i z Polska – směřovaly k bojovníkům Islámského státu v Libyi a dalším klientům v rovníkové a válkami zmítané Africe.

Ruská armáda v Sýrii ve skladech Islámského státu našla mnohé české zbraně: samopaly SA58, raketomety, RPG-75 z výzbroje Československé lidové armády a také zmíněné zakázané protipěchotní miny, které už od roku 2001 neměly existovat.

Informace potvrdila i dvojice zadržených ukrajinských překupníků, které v roce 2017 zadržely ruské úřady v Sýrii s dodávkou zbraní z Polska. Právě oni ruským úřadům odkryli situaci ve Vrběticích s protipěchotními minami a naše otázky na naše vládní odpovědné činitele jsou logické:

Za prvé, proč se v českých muničních skladech konzervují a schovávají pěchotní miny v rozebraných stavech, když se Česká republika zavázala k jejich zničení a nenávratné likvidaci do čtyř let od podpisu mezinárodní kampaně za zákaz nášlapných min ICBL v roce 1997?

Za druhé, proč se ve skladech ve Vrběticích nacházela zakonzervovaná minová pouzdra, která už měla být podle Ottawské smlouvy zlikvidována před 20 lety? Smlouva je napsána naprosto jasně a hovoří se v ní o likvidaci protipěchotních min, nikoliv o jejich rozebrání a uložení v rozebraném stavu pro pozdější eventuální znovusložení. Toto je překrucování znění Ottawské smlouvy a porušování ratifikovaného protokolu přímo českým Ministerstvem obrany, které si vykládá dohodu o likvidaci protipěchotních min způsobem, který lze označit za obcházení mezinárodního zákazu na uskladňování protipěchotních min. Pokud Česká republika, a dokonce i český soud v roce 2016 umožnily skladování pouzder protipěchotních min, potom už nejde jen o nelegální obchod, ale jde přímo o státem krytou činnost v rozporu s mezinárodními smlouvami a Ottawským protokolem, jehož je Česká republika signatářem.

Takže proč o tom tady ovšem hovořím? Jak jsem říkal na úvod, já jsem už dlouho, protože jsem byl senátorem za tento obvod, takže ty vesnice, městečka tam velice dobře znám, byl jsem tam x-krát, x-krát jsem mluvil s těmi lidmi, nevím ani kolikrát, protože jsem se tam pohyboval v podstatě neustále. Takže hnutí SPD samozřejmě – jsem dlouhodobě žádal a navrhoval náhradu škod pro postižené obce a občany, protože já si tu situaci pamatuji, kdy prostě lidé ani nevěděli, co v tom skladu je, a najednou jim začaly padat z nebe na zahrady a na zaparkovaná auta, která měli u domů, nějaké různé kousky a tak dále a poškozovalo jim to jejich osobní majetky. Proto jsem rád, že je návrh po mnoha letech dohadování konečně na stole, a my to jako SPD samozřejmě podpoříme.

Ale proč tu o tom hovořím, je to, že bychom se měli skutečně zamyslet nad tím, co k této situaci vede, a je zcela evidentní, že na straně státu došlo k pochybení, a měli bychom skutečně, protože se to může stát kdekoliv jinde v České republice – ty sklady jsou i jinde podle našich informací a znovu se může stát to, že tam něco bouchne v podstatě za humny občanů, způsobí to občanům škody a ti občané ani neví, že pár kilometrů od jejich obydlí jsou uskladňovány takovéto záležitosti.

Proto bych chtěl apelovat na stát, protože toto je jednoznačně pochybení státu, abychom si stanovili odpovědnost, kdo za to může, a abychom udělali opatření, aby vláda udělala opatření, aby už se to prostě neopakovalo, aby občané byli takovýmto způsobem poškozeni bez svého vědomí a bez jakéhokoliv vlivu. Jde o to, že Vrbětice jsou dalším ukázkovým příkladem selhání státu, a to, zda k výbuchu došlo při nelegální montáži min, anebo na zakázku Ruska, protože tam byly nelegální miny, má principiálně stále tu samou příčinu naprostého selhání státu v kontrole skladování zbraní a jejich vývozu.

A opět nejde jen o Vrbětice. Během nedávné agrese Ázerbájdžánu a Turecka proti Arménii byly opět na straně agresorů identifikovány české zbraně. To opět nikoho odpovědného nezajímá, stejně jako osud několika desítek arménských zajatců vězněných a mučených Ázerbájdžánci, dámy a pánové.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Okamurovi. Nyní faktická poznámka předsedy Poslanecké sněmovny Radka Vondráčka. Dále jsou s přednostním právem přihlášeni kolega Benešík a Radim Fiala.

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, s velkým respektem k přednostním právům, s velkým respektem k demokratické diskusi o tom, co vás zajímá, s velkým respektem k tomu, že někoho zajímá, kdo bude ředitelem BIS, kdo mohl, kdo selhal, co se stalo v minulosti, teď se diskutuje o tom, co bude do budoucna v těch obcích. Diskutujeme o odškodnění, aby co nejdříve se obnovil komunitní život, aby tam žili kvalitně, tak jako žili dřív. Já vás zapřísahám, pojďme se bavit jenom o tom zákoně, jenom o tom odškodnění. Není to malá částka, v souhrnu je to nějakých 660 milionů. Ta věc má samozřejmě podporu i pana premiéra, stát na to peníze má připraveny, ale musíme to odsouhlasit dnes a máme málo času. Čas je náš nepřítel. Já vás zapřísahám, pojďme se bavit jenom o tomto zákoně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem za klub KDU-ČSL pan poslanec Benešík a připraví se Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. KDU-ČSL podporuje návrh tohoto zákona a podporuje, aby byl přijat co nejdříve, protože je to jediná rozumná možnost, jak lidi, firmy, obce, města odškodnit za dlouhodobé újmy. Oni nejenom že nemohli používat svůj majetek a samozřejmě žili v nebezpečném prostředí, ale častokrát ten majetek zpustl a teď ho musejí dávat dohromady, což jsou další náklady, prostě proto, že neměli k tomu majetku přístup.

Já jsem několikrát osobně interpeloval několik členů vlády, jednal jsem s několika členy vlády ohledně možnosti odškodnění a zdá se, že toto je jediná rozumná varianta, jak dospět k tomu, že poškození budou opravdu odškodněni. Varianty, které se nabízely, například individuální soudní žaloby, se jeví jako v podstatě nereálná cesta, která by navíc zahltila náš už tak přehlcený soudní systém.

Bylo tady řečeno, že všichni poslanci za Zlínský kraj se pod ten zákon podepsali. Ano, já se k němu hlásím, bohužel technickým nedopatřením pod tím zákonem nenajdete moje jméno, ale jako poslanec za Zlínský kraj se k němu hlásím, podporuji ho a taktéž ho podporuje celý náš klub.

A na závěr bych chtěl říct jednu věc. Nevím, jestli jsem to dobře poslouchal, možná mě potom stenozáznam opraví, ale pan Tomio Okamura říkal, že už jako senátor za tento obvod se zajímal o výbuchy ve Vrběticích. K těm ale došlo v roce 2014 a pan Okamura byl v roce 2013 zvolen do Poslanecké sněmovny, a tím pádem už v roce 2013 nebyl senátorem, čili nemohl se jako senátor o ty výbuchy zajímat, leda – leda, že by věděl něco zhruba rok dopředu, ledaže by opravdu rok dopředu věděl o tom, že ve Vrběticích to skutečně bouchne, a to je potom ale opravdu na zvážení. Jestli to opravdu věděl, tak je to velmi závažná informace. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, byl to přeřek, v té době už jsem byl poslancem, máte pravdu.

Nyní má slovo s přednostním právem Radim Fiala za klub SPD, prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Budu velmi stručný, i kvůli panu předsedovi Sněmovny, který nás o to žádal. Jenom zopakuji, že hnutí SPD podpoří odškodnění obcí a obyvatel, kteří žijí v obcích, které byly poškozeny těmi výbuchy, nicméně dovolte mi říct – a mrzí mě, že tady není pan ministr vnitra, protože chci důrazně apelovat na to, aby se vyšetřily ty výbuchy, zvlášť po tom, co jsme tady dneska slyšeli – že to mohlo být i pochybení státu. Jsou to velmi vážné věci a já bych si přál, aby policie došetřila až do konce, padni komu padni, ať jsou ti viníci kdokoliv a odkudkoliv, my to musíme vyšetřit a popohnat je k soudu, nikoliv už jen proto, abychom na nich mohli vymáhat jakousi škodu, ale proto, aby se nám v České republice nic podobného v budoucnosti nestalo ani na jiných místech, abychom nemuseli tady znovu hlasovat o tom, že odškodňujeme nějaké jiné obce, nějaké jiné lidi, kterým by stát mohl svým špatným rozhodováním znemožnit kvalitní život, komfortní život v jejich obcích.

Takže si myslím, že je to pro nás všechny důležité, a zvlášť když jsme tady slyšeli to, kam ty miny mohly jít. Pokud by z toho byla jen polovina pravda, tak si myslím, že jsou to fatální věci, na které by se náš stát a naše orgány činné v trestním řízení, tajné služby, soudy měly zaměřit a dotáhnout tyto věci do konce. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní ještě mám jednu faktickou poznámku – pan poslanec Jaroslav Holík a připraví se v obecné rozpravě paní poslankyně Alena Gajdůšková. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážená paní ministryně, vážení kolegyně a kolegové, sám to mám do Vrbětic asi 20 kilometrů a musím říct, že jsem tam pravidelně jezdil, mluvil jsem s těmi lidmi.

Nechci teď tady rozebírat jejich strasti, nechci tady rozebírat, jaké mohly být příčiny. Chtěl bych apelovat na vás, na jedno jediné. Hoďme teď osobní zájmy, hlavně co se týká předvolební kampaně, za hlavu, a pojďme těm lidem, kteří šest let strádali – hlasujme pro to odškodnění.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní v obecné rozpravě vystoupí paní poslankyně Alena Gajdůšková, je to poslední přihláška, kterou registruji. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Ano, děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci. Chci podpořit tento náš speciální návrh zákona, protože jiná cesta k tomu, abychom odškodnili, abychom pomohli lidem v území, které bylo poškozeno, bylo ohroženo výbuchy muničních skladů, nejde. Výbuchy ve Vrběticích stály dva lidské životy a málo se mluví o tom, že byly ohroženy stovky životů dalších, ať už občanů přímo tam, v těch místech, hasičů, kteří okamžitě zasahovali, integrovaného záchranného systému, který šest let včetně záchranářů, zdravotníků to území hlídali a snažili se zbavit následků v podobě munice, která tam byla rozházena po celém území.

Ty výbuchy vyděsily občany od slovenské hranice až po Zlín. My jsme je slyšeli skutečně až u toho Zlína. Na další dobu vyvolaly ale také omezení nejrůznějšího typu pro občany, kteří v těch obcích kolem žijí. Všechny nás, a to nejenom v našem Zlínském kraji, pak vyděsila informace o tom, že to nebyla havárie z nedbalosti, jak jsme si na začátku možná mysleli, ale byl to teroristický útok, a ukazuje se na viníka. Tedy je chvíle, kdy se s důsledky musíme pro občany v tom místě vypořádat i my. Po obrovském nasazení integrovaného záchranného systému, především policie, které vázaly zásahy v tom území až třetinu kapacit, ale znova i za ty zdravotníky, záchranáře a hasiče, byly po šesti letech na území výbuchu

práce ukončeny. Ale to neznamená, že je vše vyřešeno. To území je poškozeno a bude třeba dál se samosprávami jednat o tom, jak bude dál využito, jak bude používáno. Je potřeba říci, že se jedná o pozemky, které jsou ve vlastnictví Ministerstva obrany, tedy státu. Výbuchy ve skladech ale se staly ve skladech soukromých subjektů.

I tak se myslím shodneme, že stát by měl nahradit újmu, která výbuchy vznikla, jak fyzickým občanům, tak obcím, tak krajům. Iniciativa starostů dotčených obcí s požadavky na vyrovnání přišla v pravý čas a je jim za to potřeba poděkovat, stejně jako jejich právnímu zástupci panu Polčákovi. A jsem také velmi a velmi ráda, že tato iniciativa našla velmi rychle sluchu na Ministerstvu vnitra, přesně u pana ministra Hamáčka. Výsledkem je ten dnešní poslanecký návrh, který ministr Hamáček předložil, a my všichni jsme se k němu přidali. Když říkám my všichni, tak ti ze Zlínského kraje. A děkuji panu předsedovi Vondráčkovi, že se ujal zorganizovat to zde na půdě Poslanecké sněmovny. My můžeme tedy dnes přiznat jednorázové odškodnění fyzickým osobám, které utrpěly v důsledku mimořádné události psychickou či materiální újmu. Odškodnění pak návrh přiznává i obcím, i Zlínskému kraji. Rada Zlínského kraje tento návrh také podpořila a já se přimlouvám i za Radu Zlínského kraje za podporu tohoto návrhu.

Vypořádání fyzickým osobám, obcím i kraji za problémy způsobené výbuchy pomůže vrátit se do pokojného života celému regionu, který byl touto mimořádnou událostí dotčen. A za ně prosím o podporu tohoto návrhu, který je vyvážený jak legislativně, morálně i ekonomicky. A věřím tomu, že bude přijat, že jako Poslanecká sněmovna tento zákon všichni podpoříme. Děkuji vám předem.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Žádnou další přihlášku nemám, tedy se podívám po sále. Nikdo se nehlásí, takže končím obecnou rozpravu, a nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování v projednávání tohoto návrhu. Já tedy mezitím už zagonguji. (Gong.) Ještě jednou.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 1250, tak aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvém čtení." Chvíli počkám ještě. (Gong.) Jsme tady... ještě pan poslanec Kaňkovský, tak počkáme.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 14, hlasovalo 121 poslanců, pro 103. (Proti nikdo.) Návrh usnesení byl schválen.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu, do které nemám žádného přihlášeného poslance... Pardon, hlásí se, ano, pan předseda Sněmovny Radek Vondráček. Prosím, máte slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dobrý den. Děkuji za slovo. Došlo k určitému přečíslení a je třeba doplnit terminologii, tak mi dovolte načíst legislativně technickou úpravu, kterou je možné hlasovat i v režimu § 90. Návrh změn zní:

- 1. v části druhé § 13 se slova "se doplňuje bod 5, který zní: 5. jednorázové odškodnění vyplacené" nahrazuje slovy "se doplňuje bod 6, který zní: 6. jednorázového odškodnění vyplaceného";
- 2. v části třetí § 14 se slova "a finančních prostředků na odstranění následků živelní pohromy" nahrazují slovy "finančních prostředků na odstranění následků živelní pohromy a jednorázové odškodnění vyplacené" nahrazují slovy "se za slovo pohromy vkládají slova jednorázového odškodnění vyplaceného".

Tak to je vše, doufám, že to je každému hned jasné. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Podívám se, jestli ještě někdo další do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, končím tedy podrobnou rozpravu.

Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova? Pan předseda, pan zpravodaj? Není zájem, takže přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. (Gong.)

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jana Hamáčka, Radka Vondráčka, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona o jednorázovém odškodnění subjektů dotčených mimořádnou..." (Oprava hlasovacího zařízení.) Dobře... "na vydání zákona o jednorázovém odškodnění subjektů dotčených mimořádnou událostí v areálu muničních skladů Vlachovice-Vrbětice, a o změně některých zákonů, podle sněmovního tisku –" (Předseda PS Vondráček hovoří krátce s předsedajícím.)

Byly načteny v podrobné rozpravě legislativně technické návrhy, takže pojďme nejdřív hlasovat o legislativně technických návrzích. K tomu přikročíme hned, a pak teprve o zákonu jako celku. Jsme tady v dostatečném počtu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro legislativně technické úpravy? Kdo je proti? (Připomínky v sále.)

Prosím, ruším hlasování (patnáct), považuji ho za zmatečné, protože panu předsedovi Sněmovny nefunguje hlasovací zařízení. Mezitím přečtu omluvu. Pan poslanec Miroslav Grebeníček se omlouvá dnes od 12 do 14 hodin ze zdravotních důvodů.

Už je to v pořádku, znovu tedy budeme hlasovat o legislativně technických.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 16, hlasovalo 123 poslanců, pro 112, proti žádný, návrh byl přijat.

Nyní tedy přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jana Hamáčka, Radka Vondráčka, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona o jednorázovém odškodnění subjektů dotčených mimořádnou událostí v areálu muničních skladů Vlachovice-Vrbětice a o změně některých zákonů, podle sněmovního tisku 1250."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 17, hlasovalo 123 poslanců, pro 113, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas a projednávání končí. (Potlesk v přísálí a části sálu.)

Přistoupíme k dalšímu tisku. Jedná se o

3.

Návrh poslanců Jany Pastuchové, Lucie Šafránkové, Kateřiny Valachové, Hany Aulické Jírovcové, Víta Kaňkovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1237/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 1237/1. Prosím, aby předložený návrh uvedla za navrhovatele poslankyně Jana Pastuchová. Prosím, máte slovo a já předávám řízení.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás požádala o to, abychom dnes podle § 90 schválili můj návrh zákona, který jsem vypracovala společně s kolegy – a za to jim moc děkuji – s paní kolegyní Šafránkovou, Valachovou, Aulickou Jírovcovou, panem poslancem Kaňkovským, paní poslankyní Dražilovou a Gajdůškovou, takže napříč politickým spektrem.

Jde o to, že tento sněmovní tisk zde leží ještě stejný pod sněmovním tiskem 1143. Bohužel, nebyla vůle Ministerstva práce a sociálních věcí předložit novelu zákona o sociálních službách a všichni poslanci ze sociálního výboru mi mohou potvrdit, že jsme opakovaně upozorňovali na to, že pokud nepřijde návrh, který bude řešit zákon o sociálních službách, protože se na to čeká osm let, tak to budeme řešit poslaneckou iniciativou.

Zákon nebyl předložen, a tedy jsme se této poslanecké iniciativy zhostili, jak jsem vyjmenovala, s kolegy ze sociálního výboru, a navrhli jsme dva sněmovní tisky o zákonu o sociálních službách. Jeden tisk z toho je tento, který dnes předkládám v § 90, protože musím říct, že mě moc netěší, že sněmovní tisky o sociálních službách byly obstruovány, aby nedošlo k jejich hlasování. Proto jsem si sněmovní tisk 1143, který je opravdu úplně stejný, dovolila ještě na konec volebního období pokusit vložit, aby byl schválen právě v systému nebo podle § 90. Jde vlastně o vyrovnání příspěvku na péči osobám dle stupně závislosti III a IV podle toho, zda využívají, nebo nevyužívají pobytové sociální služby.

Senátním návrhem ze senátní iniciativy bylo zavedeno vlastně to, že příspěvek ve III. a IV. stupni byl zvýšen pouze osobám, které nejsou v pobytovém zařízení. Tímto pozměňujícím návrhem tento handicap vyrovnávám a navrhuji, aby klienti, kteří využívají sociální služby, měli tento příspěvek ve III. a IV. stupni stejný. Mrzí mě, že to musím řešit tímto způsobem, ale opravdu jsme čekali na zákon o sociálních službách. Toto je jenom polovina toho, co jsme chtěli s kolegy ze sociálního výboru upravit.

Zmínila bych třeba, že zde leží ještě sněmovní tisk, jak říkám, 1143, který opravdu napravuje mnoho dalších věcí v zákonu o sociálních službách. Zmínila bych třeba, že se tam navrhuje zvýšení peněz na stravu, kdy všichni poskytovatelé nám píší, jestli bychom to pro ně mohli udělat. Jedná se o vyhlášku 505, kterou jsme žádali paní ministryni, aby ji změnila. Dostala to úkolem od nás ze Sněmovny, od výboru pro sociální politiku, od pana premiéra, a bohužel se tomu tak nestalo.

Proto tedy si dovoluji vás moc poprosit, abychom ještě stihli pobytovým službám navýšit tento příspěvek u III. a IV. stupně, a za to vám moc děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji paní navrhovatelce. Dobré odpoledne všem. Původně měla být zpravodajkou tohoto tisku paní poslankyně Richterová, ale ta je omluvena, takže je zde návrh, aby se zpravodajem stal pan poslanec Sklenák. Je potřeba v prvním čtení hlasovat. Svolal jsem kolegy do sálu. Doufám, že všichni mají nastavené hlasovací zařízení. Paní navrhovatelka nemá, takže jistě posečkáme. V některých parlamentech je zvykem čekat i několik minut.

Změna zpravodaje, budeme hlasovat. Dle pohybu v sále bych usoudil, že všichni, kteří chtěli dorazit, už dorazili. Znovu se zeptám, jestli jsou všichni přihlášeni a funguje jim hlasovací zařízení? Ano, je tomu tak.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro to, aby se zpravodajem pro prvé čtení tohoto tisku stal pan poslanec Sklenák? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 18, je přihlášeno 121 poslanců, pro 103, proti nikdo, návrh byl tedy přijat.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji, vážený pane předsedající, za slovo. Vám, kolegyně, kolegové, děkuji za důvěru. V podstatě, jak bylo představeno, jedná se o relativně jednoduchý tisk, který tedy ruší diferenciaci částek příspěvku na péči u osob ve stupni závislosti III a IV u klientů v pobytových službách. Já z pozice zpravodaje bych snad dodal, že ten návrh byl rozeslán poslancům 10. 6. tohoto roku a byl projednán vládou. Stanovisko vláda přijala 14. června tohoto roku a v podstatě vláda konstatuje, že přijetí tohoto návrhu by znamenalo rozpočtové dopady ve výši přibližně 3,4 miliardy. Nicméně za předpokladu, že by tedy souběžně došlo k adekvátnímu snížení objemu výdajů na dotace na sociální služby v příslušné rozpočtové kapitole, jež by odpovídalo rozpočtovým dopadům tohoto příspěvku na péči, tak by vláda považovala navržené řešení za možné, a přijala tedy ve finále neutrální stanovisko.

Tolik tedy moje zpravodajská zpráva.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak, děkuji za tu zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli – a už vidím (o slovo se z místa hlásí poslanec Kaňkovský a poslankyně Aulická), pan poslanec, paní poslankyně Aulická také? Také, dobře. Tak prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážený člene vlády, milé kolegyně, kolegové. Já děkuji paní kolegyni Pastuchové, že se ujala té role a že vlastně byla vedoucím toho týmu, kdy jsme se snažili překlopit sněmovní tisk 1144, což je právě ten sněmovní tisk týkající se navýšení příspěvku na péči ve III. a IV. stupni v pobytových službách, do tohoto sněmovního tisku, tak abychom byli schopni, pokud bude vůle Sněmovny, tento návrh schválit ještě v tomto volebním období.

Jenom malinko ke genezi tohoto tisku. My jsme očekávali, a myslím si, že jsme právem očekávali, že v tomto volebním období konečně přijde ta tolik očekávaná velká novela zákona o sociálních službách. Volaly jsme po tom v podstatě všechny politické kluby z této ctěné Sněmovny. Bohužel přes veškerou snahu i poslanců, kteří jsou sdruženi ve výboru pro sociální politiku, a i po řadě jednání, která jsme měli nejenom s Ministerstvem práce a sociálních věcí, ale také s Ministerstvem financí k té tolik očekávané velké novele zákona o sociálních službách, v tomto volebním období k ní nedošlo. Mě to mrzí. Ministerstvo práce a sociálních věcí má zřejmě jiné priority, ale jsem rád, že alespoň teď v tuto chvíli se snažíme − a je potřeba to brát, že hasíme požár, protože tato novela není tou velkou novelou − ale že se snažíme zajistit větší stabilitu ve financování pobytových služeb. A to je potřeba tady zdůraznit. A on to řekl i vážený kolega Sklenák, že to není tak, že bychom pobytovým službám dávali bianko 3,4 miliardy korun, že bychom v tuto chvíli je zase dostávali do nějaké výhody oproti terénním službám a oproti klientům, kteří jsou v domácím prostředí. V podstatě druhým krokem k tomu bude skutečně snížení té dotace na sociální služby pro pobytová zařízení, ale pro ta pobytová zařízení to financování přes příspěvek na péči ve III. a IV. stupni znamená větší stabilitu. Oni nemusejí potom čekat na každoroční politické rozhodnutí vlády, jak nastaví dotace na další rok. A v tom je pointa tohoto návrhu.

Také bych chtěl říci některým kritikům, kteří se ozvali na sociálních sítích, že si tady pár poslanců na konci volebního období chce 3,4 miliardy dát do pobytových služeb a že tím naháníme lidi do pobytových služeb: Podle mě je tohle velmi odporná rétorika a takhle to zcela jistě není. Mělo by být naší prioritní snahou se snažit i v tom dalším období co nejvíce podporovat péči v domácím prostředí. Některé kroky se i v tomto volebním období udály, ale abychom si nalili čistého vína. Jestliže se za posledních osm let zlepšila péče o lidi v domácím

prostředí, tak to není zdaleka jenom z toho, co se událo tady v Poslanecké sněmovně, ale velkou snahu v tomto projevily kraje, města a také spousta neziskových organizací. To je potřeba si přiznat. Není to tak, že se zlepšila péče o lidi v domácím prostředí jenom rozhodnutím Poslanecké sněmovny a vlády.

Ty kroky ale stále nejsou dostatečné. My jsme skutečně měli sadu dalších opatření, která je potřeba udělat. Je potřeba individualizovat příspěvek na péči pro lidi v domácím prostředí. To je krok, který se v tomto volebním období nepodařil, a pevně věřím, že se k tomu vrátí Poslanecká sněmovna v novém složení. Protože nám přibývají lidé v seniorním věku, přibývá nám skupina zdravotně postižených a je potřeba, aby rodiny měly co nejlepší podmínky pro to, aby se staraly v domácím prostředí. Na druhé straně neříkejme, že tady nemáme lidi v pobytových službách. Je jich více než 70 000, a tak jak se vyvíjí demografická křivka, tak prostě my nejsme schopni ty lidi z těch pobytových zařízení vyhnat. My pro ně musíme mít také odpovídající podmínky a oni si zaslouží stejnou podporu jako lidé v domácím prostředí. Jenom bychom rodinám měli dát co největší možnost, aby si ty lidi nebudeme mít a že jim nemusíme zařídit, nebo že bychom jim neměli zařídit odpovídající podmínky.

Tedy za klub KDU-ČSL, my podporujeme tuto novelu, věřím, že tady dneska projde, ale berme to, že to je nějaká první pomoc pobytovým zařízením a že reforma sociálních služeb tímto rozhodně nemůže skončit. V tomto směru nás čeká spousta kroků, a měli bychom tu péči individualizovat a měli bychom maximálně podporovat jak terénní služby, tak ta pobytová zařízení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Aulická Jírovcová. Než dorazí k mikrofonu, seznámím Sněmovnu s omluvenkou pana poslance Kobzy mezi 13.10 a 13.20 z pracovních důvodů. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já budu asi kratší, každopádně bych zde chtěla vystoupit jako poslankyně za Ústecký kraj. A zdůrazňuji to především proto, protože Ústecký kraj patří dlouhodobě, musím říct bohužel dlouhodobě, mezi kraje, na které bohužel systém financování sociálních služeb dopadá asi nejvíce. Každým rokem má Ústecký kraj zhruba 400 milionů propad. To znamená, o co žádá, tak nedostává. A my se teď hrozíme, třeba myslím, že i další kraje, že nám končí individuální projekty a ten rok 2022 nebo 2021 bude opravdu jako značně nepříjemný, a bojíme se toho, jak vlastně to ufinancujeme. To, co bylo slibováno při nástupu paní ministryně Maláčové a uváděno jako jedna z priorit, že vlastně vyřešení financování sociálních služeb bude v tomto volebním období, tak to asi víme všichni, že prostě se nepodařilo. A já jsem aspoň ráda za to, co se udělalo poslaneckým návrhem, a opravdu bych chtěla poděkovat všem napříč politickým spektrem, kteří se o to zasadili, že děláme aspoň tuto možná pro někoho drobnou věc.

Na druhou stranu si myslím, že právě pro ty pobytové sociální služby a pro samotné klienty, ale i pro to samotné financování je to opravdu velký krok. A zásadně napravujeme i tu nespravedlnost, která se vlastně přijala v Poslanecké sněmovně i z důvodu toho, že bylo před komunálními volbami. A samozřejmě asi víme, jak se politici chováme, všichni, před nějakými volbami a jak je třeba ukázat, jak jsme pro lidi. Na druhou stranu pak víme, že se schvalují víceméně jenom částečné záležitosti, populistické, a že ty komplexní změny, které

nám byly slibovány všem, jak tady sedíme, tak jsme se jich nedočkali. Otázka je proč. Možná důvod, nebo jeden z důvodů je to, že každý rok jsou volby.

Ale já bych byla ráda, kdyby ta příští Poslanecká sněmovna se od tohoto trošku odvrátila a začala řešit věci a záležitosti a oblasti opravdu komplexně, a jedno z toho, to zásadní, změna financování sociálních služeb, je opravdu třeba naše priorita, co i my bychom tady chtěli řešit a co i my víme, jak by to mělo vypadat, a i víme to, že máme mnoho poznatků. Náš kraj třeba poslal i dopis na výbor pro sociální politiku. Žádá o pomoc, navýšení financí na příští rok. Otázka je, jak dopadnou volby, jak se připraví rozpočet a vlastně jak se schválí.

Nám komunistům se dařilo dofinancovávat celé čtyři roky alespoň částečně na nějakou obdobnou částku tak, aby opravdu ty kraje neměly tak velké propady. Na druhou stranu víme, že ty částky byly stále nedostatečné, a pokud bychom to nechali ležet a běžet tak, jak je to nyní, a ještě nějaké roky, tak vám garantuji, že jsou ohroženy některé sociální služby v těch krajích, a nedokážu si vůbec představit, ač máme všichni snahu, že chceme naopak rozšiřovat ty sociální služby, víme, jaké máme kapacity, že jsou v určitých oblastech nedostačující, tak vám garantuji, že pro obyvatele a konečné spotřebitele to bude velký problém. A kdo za to může? Budeme to zase jen my, protože nejsme schopni vyřešit tuto dlouhodobou záležitost. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní pan poslanec Bauer, v rozpravě poté paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, protože jsem byl spolupředkladatelem nebo jedním ze spolupředkladatelů sněmovního tisku 1143, ze kterého tento krátký návrh zákona vychází, tak považuji za slušnost, abych také vyjádřil nejen svůj názor, ale i názor za poslanecký klub Občanské demokratické strany.

Tento návrh samozřejmě podporujeme, na druhou stranu chci říci, že pokud jste si třeba v poslední době před volbami přečetli programové prohlášení vlády, tak vedle důchodové reformy byla novela zákona o sociálních službách, a mluvil o tom i můj předřečník, opravdu jednou z velkých priorit této vlády, a i z tohoto důvodu mě mrzí, a všichni dobře vidíte, že je to poslanecký návrh. Skoro bych se chtěl zeptat paní předsedkyně, jak to, že tam nejsem připodepsaný, ale podporujeme ho, ale je to poslanecký návrh a je z toho patrné, že ta neschopnost Ministerstva práce a sociálních věcí předkládat nějaké velké novely, ta se tady záplatuje prostřednictvím poslaneckých novel. Já věřím tomu, že tato novela je dobře napsaná a že následně bude pak odsouhlasena. Možná i o to více, nejen proto, že paní ministryně Jana Maláčová nepředložila komplexní novelu zákona o sociálních službách, o to více mě mrzí – možná, že už se teď někde předvádí na tiskových konferencích kvůli důchodům, kde jsme zarazili sekeru 31 miliard korun do státního rozpočtu – ale mrzí mě, že tady alespoň na malou chvíli není, nebo nepřišla, protože to je důležitá věc v rámci jejího resortu.

Na závěr platí, že my tento návrh podporujeme a budeme pro něj ve finále hlasovat. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji pane místopředsedo. Kdyby nám všem nezáleželo na tom, aby se dnes ten návrh zákona doprojednal, aby se schválil, tak se samozřejmě nabízí vyžadovat zde přítomnost paní ministryně, která se chlubí tím, že je tři

roky ve funkci a co všechno udělala. Ano, ona tu politiku dělá na Twitteru, nedělá ji tady v Poslanecké sněmovně, v sále. Tady to za paní ministryni musela odpracovat předsedkyně výboru sociálního Jana Pastuchová.

Už to tady říkal kolega Bauer, že občanští demokraté ten návrh podpoří, jen takové malé ohlédnutí. Řada z nás je tady komunálních politiků, takže jsme vlastně léta upozorňovali na to, že tady skutečně dochází k velké disproporci mezi těmi poskytovanými finančními prostředky. Na Praze 2 máme centrum sociálních služeb, které je naší příspěvkovou organizací a které rozšiřuje díky tomu, že se snažíme jít s těmi trendy, rozšiřuje své služby. Už tam také máme i hospicovou péči neboli péči paliativní. A skutečně vždycky by si v civilizované společnosti měly mít možnost rodiny vybrat. Měly by si mít možnost vybrat, jestli chtějí ten domácí home care, anebo někdy ta rodina už na to nestačí svými silami, tak od toho by měly být osvícené obce, případně kraje, které by měly nabízet tuto službu. Takže dnešním dnem tu disproporci, doufám, odstraníme, a budou tedy i v návaznosti na to, co tady říkal pan kolega doktor Kaňkovský, budou tedy pobytové služby brány na zřetel námi všemi. A já bych všem kolegům, kolegyním, kteří na tom spolupracovali – za nás to byl Honza Bauer –, chtěla poděkovat, protože tohle jsou přesně ty sliby, které jsme dávali našim příspěvkovým organizacím, našim seniorům nebo obecně lidem s nějakým zdravotním hendikepem, kteří se nemohou o sebe starat bez pomoci ostatních. Takže díky za to, že na konci tohoto volebního období je tady nějaký návrh, na kterém panuje tahle shoda a který se odpracoval. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A pokud se již nikdo další nehlásí do obecné rozpravy, tak obecnou rozpravu končím. Paní navrhovatelka má zájem o závěrečné slovo, prosím, poté budeme muset hlasovat o tom, že budeme pokračovat v projednávání.

Poslankyně Jana Pastuchová: Vážení kolegové, já bych chtěla strašně moc poděkovat. Je tady dnes pro mě taková příjemná atmosféra, když vidím, že je navržen zákon, na kterém je shoda napříč politickým spektrem. Opravdu všem kolegům ze sociálního výboru, kteří jsou na tomto návrhu připodepsáni, ale i kolegům kteří nejsou připodepsáni, ale dají tomu svůj hlas, moc děkuji.

Chtěla bych jen říct, že toto je ta menší část, kterou jsme odpracovali. Ta větší část, které jsme dali neskutečně mnoho hodin, mnoho času, je ve sněmovním tisku 1143, který byl bohužel obstruován tak, aby nebyl odhlasován. Já za všechny kolegy slibuji, že se ještě pokusím tento sněmovní tisk načíst na schůzi Poslanecké sněmovny v září. Nevím, jestli projde, neprojde, jestli se to stihne. Ale věřte, že tam je opravdu mnoho dalších věcí, které poskytovatelům sociálních služeb pomůžou, zlepší, zmenší byrokracii. A opravdu mohu říct, že na tomto návrhu, který bohužel zatím čeká, je připodepsáno ještě více kolegů a kolegyň, než vidíte tady u toho. Takže dopředu prosím, pokud bychom měli opět hlasovat o zařazení druhé části zlepšení zákona o sociálních službách iniciativou nás poslanců sociálního výboru, tak bych poprosila o váš hlas o zařazení na zářijové schůzi. Moc děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Já jsem již svolal kolegy do sálu, nyní rozhodneme podle § 90 odstavce 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 1237 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvém čtení."

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 19 je přihlášeno 123 poslanců a poslankyň, pro 107, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl schválen.

Takže zahajuji podrobnou rozpravu, do které nemám v tuto chvíli žádné přihlášky a pokud se nikdo další nehlásí, tak ji také končím. Zájem o závěrečná slova po podrobné rozpravě, věřím, tím pádem není a můžeme přikročit k hlasování o návrzích. Vzhledem k tomu, že nebyly předneseny žádné legislativní úpravy, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jany Pastuchové, Lucie Šafránkové, Kateřiny Valachové, Hany Aulické Jírovcové, Víta Kaňkovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 1237."

Věřím, že všichni, kteří chtějí být přítomni v hlasování, jsou přítomni. Takže zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Já vám děkuji.

Hlasování číslo 20, je přihlášeno 123 poslanců a poslankyň, pro 111, proti nikdo. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a tím projednávání končí.

Děkuji navrhovatelce, děkuji zpravodaji.

Pan poslanec Černohorský si přeje vystoupit s přednostním právem za klub Pirátů. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že se nám blíží 14. hodina a máme tam jenom dva zákony, které jsou i pro hnutí ANO a další docela důležité, tak bych navrhl, že bychom dneska jednali vlastně ta třetí čtení i po 14. hodině.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Je zde návrh na jednání po 14. hodině. Paní poslankyně Černochová se hlásí s přednostním právem. Než to otevřu – pan místopředseda Okamura.

Poslankyně Jana Černochová: Já se omlouvám, ale my jsme ráno dostali informaci, že ve 14 hodin se má sejít grémium Sněmovny, takže není možné, abychom jednali po 14. hodině. Jménem klubu ODS a TOP 09 vetuji tento návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak, rozumím. Pan místopředseda Okamura se ještě hlásí. Už nemá zájem, v tom případě otevřu bod číslo 4, což je

4. Vládní návrh zákona o lobbování /sněmovní tisk 565/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně spravedlnosti Marie Benešová a zpravodaj garančního výboru, což je ústavně-právní výbor, pan poslanec Jan Chvojka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 565/5, který byl doručen dne 8. července 2021, usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 565/6.

Táži se navrhovatelky, zda má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Nemá. V tom případě otevírám rozpravu, do které v tuto chvíli nemám přihlášky. Dívám se do sálu, jestli se někdo hlásí. Pan poslanec Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, musím začít tím, že tento sál pokládám za zcela nevhodný pro jednání Poslanecké sněmovny, to je opravdu něco tak zoufalého, a jsem překvapen, že tady máme stále tendence svolávat schůze další a další. Když to srovnáme s tím hlavním sálem, kde je alespoň něco slyšet, tak tady s těmi rouškami je to fakt téměř tragédie, docházení, všechno možné další. Takže prosím, šetřeme s těmi mimořádnými schůzemi, dokud nebude hlavní sál opraven, protože toto opravdu není sál, ve kterém se dá rozumně a smysluplně jednat.

Ale pojďme k zákonu o lobbování. Jedná se o takový jako zvláštní princip, kdy Ministerstvo spravedlnosti ještě podle mého názoru pod předchozími ministry sepíše nějaký návrh, do značné míry nepřijatelný pro všechny a pro všechno, vláda ho, já bych řekl, téměř v bezvědomí schválí, který neřeší vůbec to, co by řešit měl, a ty skutečné problémy, které jsou dneska ve veřejné moci, a to jsou zejména veřejné zakázky, otázky dotací a další, kde samozřejmě ta možnost ovlivňování a prosazování nějakých lobbistických zájmů je mnohem vyšší, mnohem zásadnější, tam si to sepíšou úředníci tak, aby se to jich pokud možno netýkalo, aby to na ně nemělo žádný dopad, a řekne se: jediná skupina, která má být sledována a má být vůči ní přísně postupováno, jsou politici všech spekter, to znamená zejména Poslanecká sněmovna a Senát, ale (i) členové vlády, jejich náměstci a poradci a další vysocí představitelé výkonné moci.

Zvláštním způsobem, a k tomu se ještě dostanu, je z toho vyňat prezident republiky. A teď tady poběží zřejmě poměrně dramatické hlasování, jestli prezident republiky má být vložen do toho spektra těch, kteří mohou být lobbováni, respektive kteří musí podávat nějaké hlášení, což na jednu stranu jakoby dává velký a hluboký smysl, prezident republiky přece jenom má právo vetovat zákony i jiným způsobem do nich zasahovat, současně ale v okamžiku, kdy je zcela nezodpovědný, a to jsme se naučili u tohoto prezidenta, že je dokonce nezodpovědný za své výroky a že nám občas soudy říkají, že případnou odpovědnost za něj nese stát, tak vlastně nedává vůbec žádný smysl mu ukládat nějaké povinnosti tohoto charakteru za situace, kdy stejně není možné použít vůbec žádnou sankci.

A pak se to tedy dostane do ústavně-právního výboru, který se pokusí alespoň některé nejhorší nesmysly, které si do toho Ministerstvo spravedlnosti, respektive vláda jako celek zakomponovala, a kdy skutečně na začátku ten zákon byl zákonem, jak zlikvidovat politickou konkurenci. O ničem jiném to nebylo, protože ta představa těch křížených hlášení, že jedno hlášení podává nějaký lobbista – a to já tady říkám zcela otevřeně, já nejsem vůbec nepřítelem lobbistů. Já si myslím, že lobbisté jsou naprosto správná struktura, která všude na světě, a v České republice také, zprostředkovává kontakt politiky s těmi jednotlivými zájmovými skupinami, dodává informace, a jediné, čeho se ten politik musí vyvarovat, aby někoho poslouchal příliš intenzivně. Jediné, čeho se musí vyvarovat, aby se stal něčí loutkou. Ale musí si vyposlechnout pokud možno všechny a pokud možno najít co nejspravedlivější řešení, nebo řešení, které – byly tady dokonce typy zákonů, o kterých jsem říkal: jestli na závěr toho zákona na nás budou naštváni všichni, konali jsme správně a spravedlivě, protože pak je jasné, že jsme našli řešení, které je vyvážené, vyvážené vůči všem, a které nikomu příliš nestraní.

No a pak se tady začne pod kuratelou pana předsedy Vondráčka, který se toho výrazně ujal, jakýmsi způsobem přepisovat zákon o lobbování, aby tedy nedošlo k tomu, že má být opravdu jenom způsobem, jak likvidovat politiky, kdy podá politik jiné hlášení, než o něm podá lobbista. Dejme tomu, že toto se podařilo jaksi opravit do podoby, která snad už nebude tak škodlivá vůči politikům, ale další vývoj necháváme tak trochu náhodě a projednáváme to o prázdninách, závěrečné hlasování, a tváříme se, že tím něčemu obrovsky pomůžeme. Já tvrdím, že tím ničemu obrovsky nepomůžeme. Je asi pravda, že pokud ten zákon dneska schválíme, tak nevytvoříme žádnou katastrofální situaci, to asi ne, ale současně očekávání,

která v to kladou svolavatelé schůzí, ať už je to vládní hnutí ANO, nebo kolegové od Pirátů, jak se situace v České republice dramaticky zlepší a jak se nám všechno zprůhlední, když budeme mít zákon o lobbingu, je podle mého velký naivismus a velký omyl. Potřebovali bychom úplně jiné zákony o lobbingu, pokud bychom se o nich bavili, potřebovali bychom zejména zprůhlednit tu výkonnou moc, a to v té části přímého rozhodování, nikoli při přípravě koncepčních předpisů, nikoliv při přípravě mezinárodních smluv a zákonů. Ale to nikoho nezajímá, respektive na to nikdo z opozice nemá kapacitu to napsat a vládní úředníci to samozřejmě nikdy nenapíšou, protože by se to v první řadě vztahovalo na ně.

Tak tolik jsem chtěl jenom trochu v obecnosti k tomu návrhu, o kterém si myslím, že pokud bude schválen ve znění ústavně-právního výboru, tak skutečně neznamená nic úplně dramatického. Budeme lobbisty obtěžovat tím, že jednou za čas musí podat nějaké hlášení, výhody, které jim za to dáváme, jsou poměrně nízké, i když jsou tam i pozměňovací návrhy, které je do jisté míry rozšiřují, a někdo bude mít pocit, že si odškrtl ve svém diáři, že něco splnil pro transparentnost této země. Já jenom říkám, že to výsledné odškrtnutí vám vydrží tak do voleb, potom se zjistí, že to k ničemu není. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A vidím pana místopředsedu Fialu. Ještě než mu dám slovo, pan poslanec Václav Votava se omlouvá na celý den z rodinných důvodů. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Vážené kolegyně, kolegové, já ten zákon považuji za nedostatečný. Myslím si, že pokud opravdu měl zabraňovat korupci, tak mi řekněte, jak tento zákon, tento návrh zákona zabrání např. korupci v ROPech a v dalších, kde se rozkradlo, rozebralo 14 miliard apod. Tam si myslím, že jsou ty největší korupční problémy, kde si myslím, že bychom se na to měli zaměřit. Ale ten zákon se zaměřuje jenom na to, kolikrát napíšu, že za mnou někdo přišel do Poslanecké sněmovny a oslovil mě s něčím. Ano, chodí za mnou odboráři, chodí za mnou představitelé různých profesních skupin, a vlastně celá ta věc bude spočívat v tom, jestli někoho zapomenu zapsat, nebo nezapomenu, a jestli ten předmět toho jednání bude naprosto stejně zapsán, nebo nebude.

Já bych řekl, že se za chvilku poslanci a senátoři budou bát chodit na nějaké schůzky s kýmkoli, a budou tak odříznuti od profesních skupin. Budou odříznuti od toho, co se vlastně v těch profesních skupinách děje a co by chtěly. Pak to dopadne tak, že budou lobbovat u neziskových organizací a ty si rozeberou jednotlivé poslanecké kluby, a aby se poslanci, kteří budou de facto mít problém se s kýmkoli setkat, aby uvedli to, co uvést mají správně, tak to za nás budou dělat neziskové organizace s politickým programem. Já si myslím, že to je úplně špatně, protože pak se ústavní členové Parlamentu obecně dostanou do ještě daleko větší bubliny, než do které se dostávají teď. Nebudou se setkávat s veřejností, nebudou se setkávat s nikým a budou to dělat neziskové politické organizace.

Co se týče... chybí mi v tom návrhu zákona právě úředníci a politici, kteří mají na starosti dotační programy, ROPy apod., protože tam přece se řešily v minulosti největší problémy. Proč to v tom návrhu zákona není zaneseno? Proč tito úředníci a politici v tom návrhu? Takže to nevadí, že se rozkrade 14 miliard v jednom kraji, ale vadí jenom to, že se politik, to znamená poslanec, s někým setká a s někým bude jednat, a je potřeba jim to zakázat. Tak to chápu já.

Hnutí SPD má svůj protikorupční program. My máme v programu to, že např. každý, u koho vzniknou pochyby, že má majetek větší než 20 milionů, by měl finančnímu úřadu dokázat, kde na to vzal. A pokud to nedokáže, tak navrhujeme zdanění až 100 procent. Máme samozřejmě přímou volbu, odvolatelnost politiků, která znamená, že pokud se něco takového

stane, tak ne že několik dalších let dokončí mandát, ale že ho prostě lidé mohou odvolat, pokud mu něco takového prokážou orgány činné v trestním řízení a soud. Máme i další věci, které se týkají protikorupčního programu. Ale tady se bojím, tak jak řekl můj předřečník Marek Benda, že si odškrtneme nějaký kodex a že to stejně nebude fungovat. A v jiném kraji se zase rozebere dalších 50, 14, 15, 50 miliard a nikomu to vadit nebude. Protože smyslem přece mělo být uzavřít ústavní činitele do ještě větší bubliny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní poslankyně Černochová se ještě hlásí do rozpravy.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych možná poprosila, jestli by mně navrhovatelé tohoto vládního návrhu nebo i sama paní ministryně mohla objasnit, jestli se skutečně jedná v tom § 3 v definici lobbisty, kde stojí, že lobbistou se podle tohoto zákona rozumí osoba, která splňuje podmínky podle § 6 odst. 2 a učiní ohlášení o tom, že hodlá soustavně lobbovat v zájmu a) třetí osoby, b) neurčitého okruhu osob nebo c) vlastním, kterým se rozumí, jde-li o právnickou osobu, též zájem jejích společníků nebo členů, tak jestli se jedná třeba v tomto případě i o osoby, které nám pravidelně posílají emaily.

Jak víte, děje se to poměrně často. Obracejí se na nás různé skupiny osob se svými problémy, obrací se na nás hodně lidí, kteří se na nás obracejí opakovaně, a opakovaně jim reagujeme. Obrací se na nás třeba i velmi často Rekonstrukce státu. Já se chci zeptat paní ministryně, jestli podle tohoto zákona je Rekonstrukce státu brána jako subjekt, který splňuje § 3 Lobbista. To bych potřebovala vědět, protože to si myslím, že také je velmi důležité, abychom si tady řekli. Protože u toho § 4, kde je popisován lobbovaný, tak tam je taxativní výčet. Tam je, že lobbovaným se podle tohoto zákona rozumí: a) prezident republiky, b) poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu, c) senátor Senátu Parlamentu, d) člen vlády a vedoucí ústředního správního orgánu, v jehož čele není člen vlády, e) náměstek člena vlády, f) zástupce vedoucího ústředního správního orgánu, v jehož čele není člen vlády, g) vládní zmocněnec, h) vedoucí Kanceláře Poslanecké sněmovny a jeho zástupce, vedoucí Kanceláře Senátu a jeho zástupce a vedoucí Kanceláře prezidenta republiky a jeho zástupce, i) člen Bankovní rady České národní banky, j) to je člen Rady Českého telekomunikačního úřadu, k) to je člen rady Energetického regulačního úřadu, l) je to člen Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, m) to je vedoucí zaměstnanec druhého až čtvrtého stupně řízení podle zvláštního právního předpisu v ministerstvu nebo ústředním správním úřadu, v jehož čele není člen vlády, a představený podle zákona o státní službě, nejde-li o vedoucího oddělení v ministerstvu nebo ústředním správním úřadu, v jehož čele není člen vlády, n) fyzická osoba vykonávající soustavné odborné nebo administrativní práce, dále jen asistent pro poslance nebo senátory.

Tady by mě zajímalo, paní ministryně, jestli je někde už nějaký precedentní výklad toho, jak se posuzuje ta soustavnost, protože volební období je dlouhé, máme tady celou řadu spolupracovníků, a jestli tedy to jsou všichni asistenti, kteří jsou zveřejňováni na našich stránkách, anebo jestli třeba to jsou i nějací externí konzultanti.

Za o) poradce prezidenta republiky. – Také se těším na definici toho, jak se bude definovat poradce prezidenta republiky. Jestli někdo, kdo má služební pas na to, aby mohl jménem prezidenta republiky jezdit do zahraničí, anebo jestli to jsou lidé, o kterých prezident prohlásí, že jsou to jeho poradci, anebo jestli to jsou lidé, kteří skutečně jsou někde uvedeni a jejich jména jsou známa.

Za p) poradce člena vlády, náměstka člena vlády nebo vedoucího ústředního správního úřadu, v jehož čele není člen vlády. A v neposlední řadě q) vedoucí kabinetu člena vlády, kabinetu náměstka člena vlády nebo kabinetu vedoucího ústředního správního úřadu, v jehož čele stojí člen vlády.

Jak už tady říkal můj předřečník, je tady celá řada věcí, které určitě nejsou špatně, abychom jako poslanci udělali nějaká opatření, ale je tady i pro mě celá řada nejasností. A obávám se, abychom naopak tedy nezkomplikovali tu situaci přijetím tohoto návrhu tak, že tady lidé, kteří třeba mají nějaké nekalé praktiky, tu pozici budou mít silnější.

Chtěla bych se zeptat, jak je to s profesními komorami? Protože také na nás se obracejí zástupci, ať už to je Hospodářská komora, nebo třeba nás jako členy výboru pro obranu velmi často oslovují zástupci AOBP, kteří nás také žádají někdy o nějaké slyšení. Chci se zeptat, jestli to znamená v praxi, že budeme jako poslanci muset – paní ministryně – hlásit každý seminář, který na půdě Poslanecké sněmovny budeme realizovat, protože i tedy aspoň pro výbory, ve kterých pracuji já, je vhodná parketa právě to scházet se s těmi lidmi zcela transparentně, otevřeně na půdě Poslanecké sněmovny, aby tedy tito lidé prošli těmi turnikety, bylo zaevidováno, že tady byli. Nechceme nic skrývat. Ale jestli to znamená tu oznamovací povinnost i v těchto případech. Poprosila bych, protože tady skutečně došlo k velké změně oproti tomu původnímu návrhu, tak jestli by mi některé věci, jak je zamýšlel vlastně zákonodárce, a je to vládní návrh, mohly být před hlasováním objasněny. Paní ministryně, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní ministryně se hlásí do rozpravy. A požádám o trochu větší klid v sále. Prosím.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Chci reagovat na ty dotazy. Pokud jde o lobbing, tak samozřejmě je to nová materie, takže nemáme nějaká výkladová stanoviska, ta se budou rodit. Ale na něco lze reagovat hned.

Vy jste se třeba ptala, lze-li považovat ty maily, co vám posílá například Rekonstrukce státu, protože i mně Rekonstrukce státu posílá maily, naléhá, a jsou velmi neodbytní, jestli je lze považovat třeba za lobbisty. Já je samozřejmě považuji za lobbisty. Proč by to asi dělali? A určitě tam bude hrát roli v tom určitá naléhavost jejich činění, častost a pravidelnost. Takže asi tudy se budou rodit nějaká výkladová stanoviska. A myslím si, že to bude jedno z prvních, co se na nás budou obracet.

Pak jste se ptala na to, jestli existuje taxativní výčet. Ten neexistuje. To se ani nedá taxativně, ty situace, vystihnout. Takže to budeme samozřejmě řešit. A výkladová stanoviska budou vznikat.

Poradci prezidenta republiky. No tak ti, co mu radí. Já jsem taky poradce, ale nelobbuji. Třeba. (Směje se.) Nelobbuji. A pokud se tedy prezident zeptá, pošlu mu svoje stanovisko, to je dohledatelné. A určitě tedy to není nic proti ničemu. Takže jak postupují ostatní, nevím. Já postupuji písemně a je to dohledatelné.

Pokud jde o profesní komory, tak i na mě se obracejí profesní komory, třeba advokátní komora. Jsou to oficiálně uznané komory. A teď je situace od situace, jak moc naléhají. Je to samozřejmě jejich legitimní právo něco prosazovat, ale bude záležet na tom tedy, jakým způsobem asi. Takže ta stanoviska se určitě budou rodit. A ten § 3 ani nedává legislativní možnosti, jak to lépe vyjádřit. To jsme se jako velmi, velmi nad tím pozastavovali a radili.

Já upozorňuji, že nejsme žádní exoti. Tento zákon má Francie, například Litva, Polsko, takže celá řada evropských států. Myslím si, že jsme naopak jedni z posledních. Požaduje to

po nás GRECO, požaduje to Evropa, tak jsme se snažili přizpůsobit. Zákon vznikal za mých předchůdců. Vylaďovali jsme ho. A je určitě důležité, jak ho vyladíte vy. Myslím si, že na ÚPV se celkem povedlo jít do nějakého rozumného kompromisu.

Takže pokud jste se tedy ptala, tak takto odpovídám. A bude určitě zajímavé, a myslím si, že to bude jedno z prvních, co budeme řešit, určitá výkladová stanoviska k tomuto zákonu, která budou vznikat, tak jako vznikají třeba... v justici taky hned není judikatura, musí se k novému zákonu vždycky vyřešit.

Tak jestli vám to takto stačí, paní Černochová? (Poslankyně Černochová z místa: Ano, děkuji.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A pokud již nevidím další přihlášky – pan poslanec Hrnčíř. Prosím.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem tady důkladně tu debatu, která tady kolem toho zákona probíhá, poslouchal a nemohu se ubránit dojmu, který už mám delší dobu, že skutečně ten návrh má vyhovět nějakému tlaku, dejme tomu, který na nás vyvíjí Evropská unie i v rámci GRECO a podobně, ale ve skutečnosti ten problém neřeší. Ten problém, o kterém se diskutuje, a většina lidí to i tak vnímá, že vlastně lobbing je spojený s korupcí, což ve skutečnosti není pravda, a ani ten návrh zákona, jak je předložen a napsán, tak v podstatě korupci zabránit ani nemůže.

Tento návrh zavádí v podstatě evidenci schůzek, dejme tomu, relativně úzké skupiny lidí. Skutečně tam, kde se jedná o přidělování státních zakázek či dotací, i třeba v rámci samospráv, tak vlastně tenhle zákon vůbec neřeší. A je pravda, a už to tady zaznělo i od paní ministryně, že se velice silně k tomu vyjadřovala nezisková organizace Rekonstrukce státu. Já jsem s nimi samozřejmě také komunikoval. A docela mě zaujalo i třeba, nevím, jestli jste to zaznamenali, ale právě ta Rekonstrukce státu dělala i průzkum mezi Čechy. A já vám k tomu přečtu ten výstup. To je docela zajímavé, jak to vlastně vnímají občané.

Lobbing má podle poloviny Čechů výrazný vliv na podobu zákonů. Vnímají ho ale hlavně jako nástroj pro kmotry. Polovina Čechů vnímá lobbing jako vznešené pojmenování pro korupci, 59 % jako způsob prosazování kmotrovských zájmů. Pod pojmem lobbista si Češi nejčastěji vybaví Romana Janouška a Ivo Rittiga. Vyplývá to z průzkumu Rekonstrukce státu, který proběhl na vzorku tisíce respondentů. Více než 70 % Čechů ale zároveň považuje za důležité vědět, kdo ovlivňuje podobu zákonů. To znamená, pojmu lobbing aspoň částečně rozumí tři čtvrtiny Čechů. Nejčastěji ho tedy lidé chápou jako postup kmotrů, kteří chtějí u politiků prosadit své zájmy. To znamená, za užitečný nástroj k informování poslanců lobbing považuje v podstatě asi jenom necelých 20 %. To znamená, mezi lidmi se vytvořil jakýsi názor nebo postoj, že lobbing je něco špatného, že to je spojeno s korupcí, že to je nošení nějakých igelitek s bankovkami politikům, ale to je samozřejmě nesmysl.

To znamená, tento zákon de facto žádným způsobem nemůže zabránit těm nekalým praktikám, které se možná někde dějí. A je to skutečně jenom jakási hra na regulaci lobbingu, hra na transparentnost a skutečně proti korupci nemůže nijakým způsobem tento zákon zasáhnout.

Mě velmi mrzí, že se za celou dobu, kdy se toto projednává, nepodařilo skutečně do toho zakomponovat i ty samosprávy, kde je to velmi důležité a kde skutečně dochází k manipulacím. Známe to z Ústecka, kdy se zpronevěřilo 13 nebo 14 miliard korun, a myslím si, že je chyba, že tohle nějakým způsobem nepostihneme. Pouze zvýšíme náklady úřadu, který bude kontrolovat nějaké schůzky, bude muset přijmout další úředníky. –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Je 14 hodin, pane poslanče. Já vás buď přeruším, nebo jestli jste skončil svoje vystoupení... (Poslanec Hrnčíř už mimo mikrofon: Děkuji za slovo.) Tak je zde ještě s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Benda, ať je to v záznamu.

Uplynulo 14 hodin. Možnost jednat po 14. hodině ve třetích čteních jsme si neodhlasovali, protože to nebylo kvůli vetu poslaneckých klubů možné, takže není možné pokračovat v projednávání tohoto zákona ani ničeho dalšího na pořadu této schůze. Takže pokud nikdo nevidí jiný postup, tak bych navrhl přerušit tuto schůzi do dohody grémia na jejím pokračování, přičemž jednání grémia, jak už bylo zmíněno, začíná teď za mnou. Všem ostatním přeji příjemný víkend.

(Schůze přerušena ve 14.01 hodin.)

115. schůze Poslanecké sněmovny nebyla do konce 8. volebního období ukončena.